

GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK III, JANUAR 1991, ŠT. 1

Uf, koliko praznikov, praznovanj, žurov in daril! Kot na tekočem traku: Miklavž, Božiček, Dedek Mraz in še kakšen rojstni dan vmes.

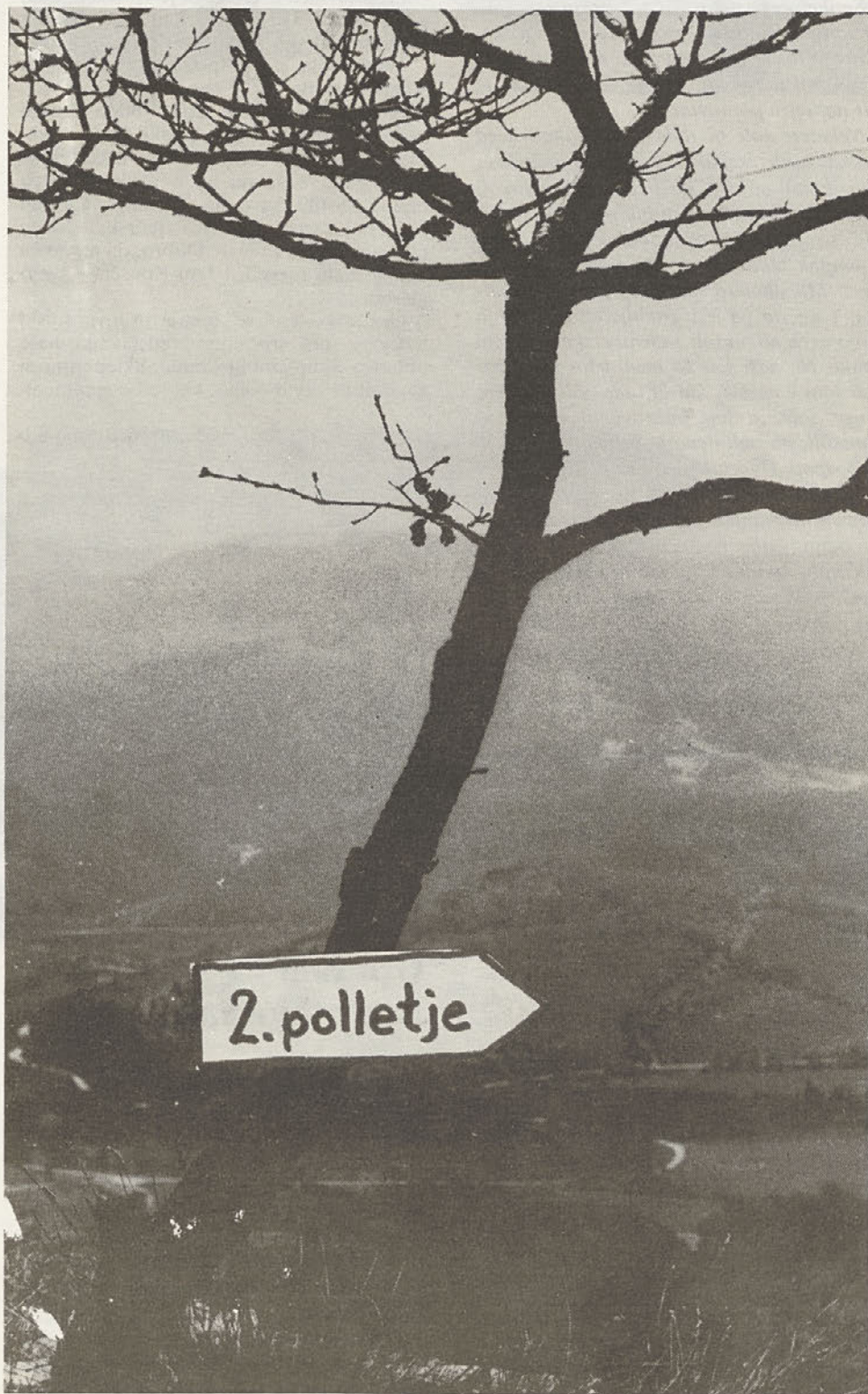
Rojstni dan, čigav? Moj, tvoj, njegov, njen in še Najčin za povrh. Res res, 13. januarja 1989 je zagledala luč sveta naša NAJČA. (Saj že kar dobro hodi in kar dosti zna že povedati, kajne? Od plenice se pa še ni čisto poslovila, ker ji včasih še kaj malega uide. Ne zamerite, saj je šele dve leti stara!)

Tako, božičnim in novoletnim praznikom bo sledilo 3-tedensko garanje, nato pa spet (hura!) zimske počitnice. Večina pravi, da bodo čisto prekratke. Samo en teden, kaj pa je to, le od 28. januarja do 2. februarja.

Saj, le zakaj bi mislili na kakšnega staromodnega Simona Gregorčiča in kakšne zastarele verze: »NI PRAZNIK, PREDRAGI, NAM NAŠE ŽIVLJENJE, ŽIVLJENJE JE DELOVNI DAN...«

Pa srečno!

Najčevci

IZ VSEBINE

ŠOLA V NARAVI	str. 3
INTERVJUJI	
SONJA ČIBEJ	str. 4
RUDI STOPAR	str. 5
AGROPOP	str. 6
BLAŽ MALENŠEK	str. 7
ANKETE	
IZBIRANJE RAZREDNIKA	str. 8
DOMAČE NALOGE	str. 8
USODOSKOP	str. 9
PRED IZBIRO POKLICA	str. 14
MODA	str. 18
HIHIHI	str. 20

Na sprejemu pri županu

8. oktobra 1990 je novomeški župan Marjan Dvornik na pobudo Zveze prijateljev mladine sprejel delegate osnovnih šol novomeške občine, ki so mu povedali težave, ki zadevajo njihove šole.

Učenci bršljinske, otoške, šmarješke in grmske šole niso zadovoljni s prometom v šolskem okolju in označbami na cestiščih, ki bi voznike opozorile na bližino šole.

Šmihelska, vavtovskiška ter brusniška šola bi potrebovale novo telovadnico ali igrišče. Na OŠ Otočec bi potrebovali tudi nov kombibus, saj je sedanji star že sedem let in je kar naprej v popravilu.

Nekatere šole bi rade več fakultativnega pouka tujih jezikov, a nimajo učiteljev. Marsikomu se zdi, da popoldne ni dovolj krožkov, v katerih ne bi bili mentorji le učitelji – saj se teh že med poukom nagledamo – ampak tudi starši in drugi zunanji sodelavci. Marsikatero šolo pesti prostorska stiska, v načrtu pa je izgradnja ali dogradnja samo dveh novih šol: žužemberške in OŠ na Drski. Na naši šoli so imeli letos šesti razredi šolo v naravi, kar bi rade tudi nekatere druge šole, a jim pokrovitelji tega niso ponudili, pa tudi denarja primanjkuje.

Gospod Dvornik nam je predlagal, naj prosimo ravnatelje svojih šol, da bi si sami izbirali razrednike, saj bi to pokazalo, kakšen odnos vlada med učiteljem in učencem.

V nobenem poročilu učencev ni bila omenjena naša preobremenjenost v šoli, na kar nas je tudi spomnil gospod Dvornik.

Seveda bomo poskusili rešiti čimveč težav, toda katere in kdaj, to bomo videli.

Živa Pečavar, 7.a

Sprejem pri dr. Bučarju

OTROŠKI PARLAMENT

19. oktobra 1990 smo se slovenski osnovnošolci srečali v Skupščini Slovenije z dr. Francetom Bučarjem, Lojzetom Peterlantom, dr. Petrom Vencljem in drugimi znanimi Slovenci. Geslo tega srečanja je bilo **ZDRAVO – VARNO – DOBRO!**

»Zgodovinski dogodek!« je rekel novinar v televizijskem Dnevniku. »Mi smo se komajda upali kaj vprašati svoje učitelje, današnji šolarji pa sprašujejo že v Skupščini,« je komentirala dogodek TV novinarka.

Res smo spraševali in veliko povedali na tem triurnem otroškem parlamentu, ki ga je organizirala Zveza prijateljev mladine Slovenije. Naši problemi so podobni po vsej Sloveniji. Šole so zastarele, premajhne, ni igrišč, ni telovadnic, ni kolesarskih stez, ni mentorjev za krožke, nismo zadovoljni s cestami in prometno varnostjo.

Zaskrbljeni smo zaradi onesnaženosti naših mest in rek ter nečistega zraka. O tem so razpravljali Trboveljčani, Celjani, Koprčani, Ljubljanačani, Kočevjarji in Krčani. Predstavniki Zelenih dr. Dušan Plut je potlačil Trboveljčane, da se bo z novo tehnologijo rešil problem z žveplovim dioksidom.

Velenjčanom ne ugaja evropski delovni čas Gorenja, kajti otroci so prepuščeni sami sebi.

Predstavnico iz našega mesta je zanimalo, ali se bodo šole preimenovala, saj se sedaj imenujejo po brigadah in narodnih herojih. Minister za šolstvo je odgovoril, da bodo te probleme rešili krajanji sami.

Predstavnica iz Krškega je vprašala, kdaj bodo zaprli JE Krško, kam z jedrskimi odpadki in kako s pitno vodo pri njih.

Odgovorila sta gospoda Dušan Plut in Vanja Gošnik.

Jedrsko elektrarno Krško bodo skušali zapreti do leta 1995, odpadke bodo odvažali na Žirovski Vrh in na Hrvaško. Problem pitne vode pa bodo rešili tako, da bodo očistili Savo in verjetno zgradili hidroelektrarno namesto jedrske. Same tako zelo resne zadeve! Dobro, da nas je na koncu malo razvedril Jani Kovačič s svojo glasbo.

Čez eno leto se bomo osnovnošolski delegati spet srečali s predstavniki naše oblasti v Skupščini Slovenije. Sklepe smo si zapisali in videli bomo, kaj se bo spremenilo.

Marjanca Bučar, 8.b

Glasbeni utrinek z naše šole

V torek, 20. 11. 1990, se je na Grmu zgodilo nekaj zelo zanimivega. Našo šolo sta – že drugič v njeni zgodovini – obiskala znana operna pevca, in sicer Sonja Hočevar in Rajko Koritnik.

Operna pevca sta pela slovenske narodne pesmi, pa tudi odlomke iz znanih oper, kot npr. Gorenjski slavček.

Za vse je bil program, ki ga je povezoval njun spremljevalec, izredno prijeten in zanimiv, saj ne vidiš vsak dan v živo opernega pevca.

Upamo, da se bodo taka in podobna srečanja nadaljevala (ne zato, da bo odpadal pouk, kajne?), saj je dobro spoznati čim več naših slovenskih umetnikov z različnih področij.

Tamara Gogič, 8.a

Grmčani na valovih Radia Slovenija

Tako, tudi našo šolo je doletela čast, da smo učenci od 5. do 8. razreda sodelovali pri izboru dvajset najbolj popularnih pesmi za Val 202. Seveda smo z veliko vnemo poprijeli za delo in ustvarili glasbeno lestvico, ki jo objavljamo v rubriki DO-RE-MI.

3. decembra so nas povabili v Ljubljano na Radio Slovenija, kjer smo posneli oddajo. Tovarna IMV nam je omogočila prevoz do Ljubljane.

Po dobri uri vožnje smo prispeli v Ljubljano, kjer naj bi se ob 17. uri pričelo snemanje, ki pa na našo srečo ni bilo v živo.

Držali smo se pravila – bolje prezgodaj kot prepozno – in prišli malo prej. Ravno toliko časa smo imeli, da smo se posladkali s tortico (nekateri so jedli sendviče) in si ogledali Ljubljano. Na Čopovi ulici smo naleteli na mehikanske pevce, ki so peli svoje ljudske pesmi. Vsa sreča, da je bil z nami Klemen (fotograf) in vso zadevo ovekovečil.

Po »potepu« smo se odpravili na Radio Slovenija in ob 17. uri začeli snemanje. Med oddajo smo se pogovarjali s Slavkom Kastelicem, ki je doma prav iz Novega mesta. Pogovor se je sukal o šoli, interesnih dejavnostih, plesnih vajah, seveda smo predstavili tudi NAJČO in našo lestvico ter poslušali izbrane pesmi (ne vseh).

Tako super smo se zabavali, da je ura minila, kot bi mignil. Na koncu oddaje smo pozdravili celo šolo, vsak izmed nas pa je pozdravil še svoj razred. Ogledali smo si še ostale prostore RADIA SLOVENIJE in se zadovoljni vrnili domov.

Našo oddajo ste lahko poslušali v ponedeljek, 10. 12. 1990, ob 19.30. uri na Valu 202.

Kanita Bečirević, 8.a

ZAHVALA KOLEKTIVU IMV

Na nekaterih šolah drugod po Sloveniji že dolgo poznajo šolo v naravi, ker vedo, da se učenci v naravi lažje učimo kot v zaprtih učilnicah.

Letos smo tako šolo imeli tudi Grmčani, najbrž edini in prvi med Dolenjci. Naše vodstvo šole se je povežalo z našim sponzorjem, tovarno IMV, ki nam je že velikokrat v raznih stvareh pomagala. Torej, tudi tokrat. Vsem šestim razredom je omogočila, da so imeli septembra to »super« šolo!

– In zakaj je šola v naravi prav v 6. razredu? boste vprašali.

– Ker imajo pač šestošolci takšen učni program, ker se v 6. razredu največ učijo o morju. Če samo pomislim, kakšne morske živali so prinesli v šolo in kakšne miselne vzorce so naredili!

Pri vsaki uri so raziskovali, odkrivali in se učili o raznih zanimivih stvareh. Pravijo, da jim je šla snov na morju bolje in dosti hitreje v glavo.

– Pa so res imeli srečo! smo večkrat potarnali 7. in 8. razredi, ki smo to priložnost zamudili.

Sedanji 5. in nižji razredi pa bodo še imeli priložnost, če bo naše sodelovanje z IMV še tako prijateljsko in trdno, kot je bilo do zdaj.

Zahvaljujemo se delavcem IMV, da so nam – poleg ostalega – omogočili nekaj tako enkratnega, kakor je šola v naravi.

TAMARA GOGIČ, 8.a
OŠ Grm v Novem mestu

MOJA PRVA ŠOLA V NARAVI

UTRINKI

Rok Praznik: Že meseca maja smo petošolci izvedeli, da bomo v septembru imeli našo prvo šolo v naravi. Zelo težko smo pričakali tisto jutro, ko smo se usedli v avtobus in se odpeljali proti obmorskemu mestecu Privlaku.

Samo Plut: 13. septembra ob šesti uri smo se odpravili na sedemurno potovanje. Peljali smo se skozi Karlovac, Titovo Korenico, Gračac ter nazadnje čez Velebit skozi Obrovac in Benkovac.

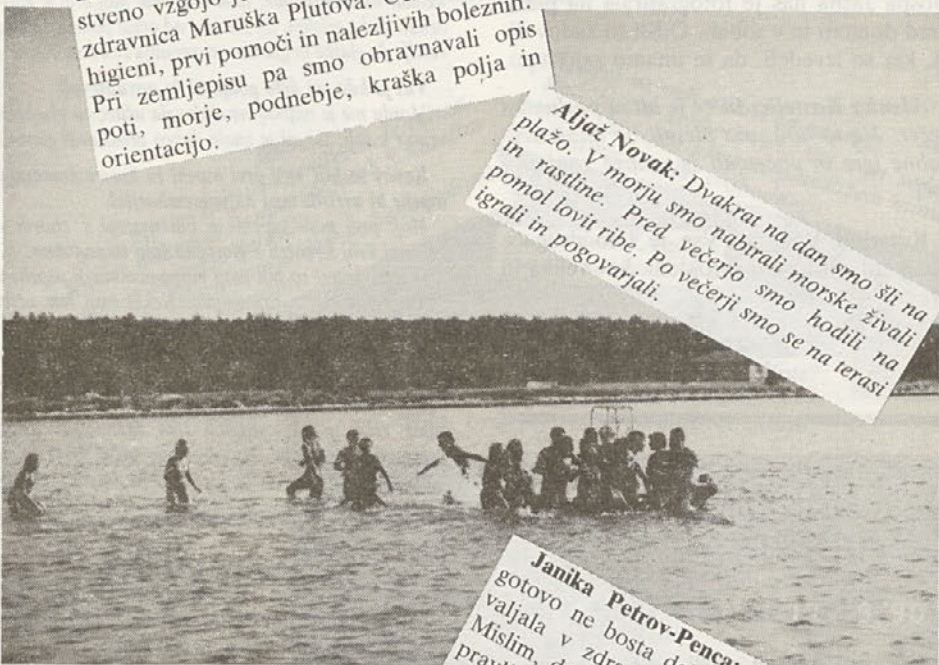
Janez Rodič: Malo po dvanajsti uri smo prispeli v Privlako, prelepo mestece ob morju. Odšli smo v sobe, odložili prtljago in odprli okna. Bil je čudovit pogled na morje, obalo in dalmatinske hiše.

Miro Brudar: Bil sem zadolžen, da sem zjutraj budil sošolce. Ob sedmih smo vstajali. Kmalu po zajtrku smo odhajali na plažo. Tam smo bili razdeljeni v skupine. Prvi so imeli telovadbo, drugi biologijo, tretji zemljepis, četrti pa zdravstveno vzgojo.

Darja Avguštinčič: Pri biologiji smo se učili o algah in živalih v morju. Zdravstveno vzgojo je vodila sošolčeva mamica, zdravnica Maruška Plutova. Učila nas je o higieni, prvi pomoči in nalezljivih boleznih. Pri zemljepisu pa smo obravnavali opis poti, morje, podnebje, kraška polja in orientacijo.

Aljaž Novak: Dvakrat na dan smo šli na plažo. V morju smo nabirali morske živali in rastline. Pred večerjo smo hodili na pomol loviti ribe. Po večerji smo se na terasi igrali in pogovarjali.

Janika Petrov-Penca: Leon in Andrej gotovo ne bosta dobila revme, saj sta se valjala v zdravilnem blatu pri kampu... Mislim, da je bil program zelo dobro pravljen. Spoznali smo tudi tankajšnje ljudi, njihove običaje in njihovo vsakdanje življenje.

Nataša Pureber: V Zadru smo si ogledali dve znameniti cekrvi, v katerih so nune med vojno skrivale zlato pred Nemci. V samostanu smo videli nabožne kipe in slike, stare knjige, z zlato nitjo vezena oblačila ter stol iz biserov školjk. Našo pozornost so vzbudile še RELIKVIJE – ostanki kosti svetnikov, spravljani v pozlačenih oblikah ostankov. (Če je bil ostanek kost roke, je spravljn v pozlačeni roki.)

Marko Dvornik: Šli smo tudi v Zadar. Ogledali smo si samostan Sv. Šime. V njem je veliko zanimivosti, kot so: zlate roke, prstani, dragocene slike ipd. Nato smo odšli v cerkev Sv. Stošije. Tam smo videli zlat kovček.

Danijel Grujić: V nedeljo smo se šli peljat z ribiško ladjo do paškega mostu, ki povezuje otok Pag s kopnim. Nekaj časa sem jaz vozil barko PODLANICA.

Urška Povše: Na obisk so prišli pomočnica našega ravnatelja Olga Golob, novinarka Jasna Šinkovec in gospod Jože Turk. Gospa Jasna nas je fotografirala na plaži, pred domom in v sobah. Odšli so zadovoljni, ker so izvedeli, da se imamo zelo lepo.

Alenka Kastelic: In že je bil tu poslovljni večer. Na to noč smo plesali, se igrali družabne igre in počenjali še mnoge zanimive reči.

Katarina Vogrinc: Vse je bilo drugače kot v šoli. Bili smo sproščeni, kot velika in prava družina.

Učenci 6. b. razreda
OŠ Grm v Novem mestu

Za boljše počutje in delo

Ko smo učenci odšli na težko pričakovane poletne počitnice, smo mislili, da bo šola dva meseca mirovala in počivala. Krepko smo se zmotili! Šola se je spremenila v pravo gradbišče! Dvignili so strop, predelali elektroinstalacije, odstranili tapison in prepleškali les. To pa še sploh ni vse! Dobili smo nove zavese, omare za knjižnico, garderobe, razmnoževalni stroj, računalnike, programe za računalnike in diapozitive. Šola je vsa dela in pridobitve financirala sama – to dokazuje, da smo v preteklih letih dobro gospodarili. Posebno pohvalo si zasluži ravnatelj, brez katerega bi vse ostalo tako, kot je bilo.

Ko bi nas videli, kako veselo smo bili presenečeni, ko smo prišli v šolo! Vse to nam sedaj omogoča boljše počutje in delo v šoli.

V imenu učencev OŠ GRM
zapisala:
Nina Jakovljevič, 8.a

INTERVJUJI, ANKETE

»Zelo rada delam z mladimi«

Sonja Čibej, profesorica glasbe, se vozi k nam iz Trebnjega. Pod njeno taktirko prepevata dva zbora na šoli, otroški in mladinski. Ker je »nova«, bi najbrž radi izvedeli kaj več o njej.

Kako se je začela vaša pot glasbenice?

Doma sem v Trebnjem, kjer sem obiskovala osnovno šolo ter šest let nižjo glasbeno šolo, na katero sem se vpisala v tretjem razredu osnovne šole. Po končani osnovni šoli sem se vpisala v gimnazijo Ivana Cankarja v Ljubljani in na srednjo glasbeno šolo v Ljubljani, ki sem jo obiskovala v popoldanskem času. Po opravljeni srednji šoli sem se vpisala na akademijo za glasbo, in sicer na oddelek za glasbeno pedagogiko. Študij je trajal štiri leta.

Ali vas je že od mladih nog zanimala glasba? Je v družini kdo glasbenik?

Moj oče je odlični glasbenik – samorastnik – saj če vzame v roke katerikoli inštrument, zna takoj zaigrati. Vendar ni strokovnjak, ni šolan. Tudi moj brat je glasbenik. Tako mislim, da sva oba od očeta podedovala to veselje do glasbe in glasba me spremlja že od otroštva.

Vas je kdo pri delu podpiral in navduševal?

Morda me je najbolj navduševala učiteljica glasbene vzgoje v šoli, saj mi je znala dobro predstaviti glasbo.

Kateri so bili vaši prvi uspehi in katere dosedanje uspehe bi uvrstili med najpomembnejše?

Moji prvi mali uspehi so bili nastopi v zborih v osnovni šoli, koncerti z glasbeno šolo in podobno.

O tem, kateri so bili moji najpomembnejši uspehi v življenju, še nisem razmišljala. Nekaj časa sem učila tudi v glasbeni šoli, kjer so bili zame uspehi, ko so nastopali moji učenci. Imela pa sem tudi neko dekllico, ki je bila zelo ustvarjalna in z njo sva tudi snemali oddajo na radiu; imela pa je tudi koncert, kar je bil zame velik uspeh. Nasploh sem zadovoljna, če z nekom nekaj naredim, kot na primer sedaj, ko pojem v komornem zboru Trebnje, kjer smo vsi skupaj uspešni.

Verjetno so se tudi pri vašem delu pojavile zapreke in težave. Kakšne?

Pri glasbi je pomembna velika vztrajnost, saj je potrebno veliko vaje. Predvsem na fakulteti si moral biti vedno pripravljen, saj nas je bilo v letniku le deset. In če si vedno pridno delal, ni bilo težav.

Zakaj ste se odločili prav za profesorico glasbe? Kaj vas je k temu delu pritegnilo?

Vsak človek čuti v sebi neko potrebo in pri meni je to potreba po pedagoškem delu. Zelo rada npr. delam z zbori, saj tam čutim odziv, vidim, da vsi želijo isto kot jaz, da bi se nekaj naučili. Medtem ko je pri pouku drugače, saj tam ne zanima vsakogar glasba in jaz tudi vsega ne pričakujem od vsakogar.

Vendar nasploh zelo rada delam z mladimi, ker me to res veseli in morda sem se sedaj na začetku šolskega leta pokazala stroga, vendar nisem. Rada bi samo videla, da bi pri urah glasbene vzgoje vsi uživali.

Ali ste že prej opravljali kak drug poklic? Ste že prej poučevali na kakšni drugi šoli?

Kot študentka sem nekaj časa učila na glasbeni šoli v Trebnjem klavir in nekaj nauka o glasbi. Dokler nisem diplomirala, pa sem delala tudi kot stevardesa pri Adria Airways. Na potovanjih sem videla veliko sveta, kupila sem si veliko strokovne literature, marsikaj sem si ogledala (vedno me je zanimala umetnost in jeziki). Vse to mi sedaj prav pride pri delu.

Kar pa zadeva osnovne šole, je Grm moja prva osnovna šola, na kateri poučujem.

Kakšni so bili vaši prvi vtisi, ko ste se srečali z učenci naše šole?

Prijetni. Z vsemi se kar dobro razumem. Na sploh mi je všeč in nimam nobenih negativnih pripomb.

Učenci smo veseli, da lahko sedaj pri glasbeni vzgoji poslušamo glasbo, ki je všeč tudi nam. Ure so sedaj bolj pestre. Kako se vi pripravite na uro?

Če se hočeš dobro pripraviti na eno uro, včasih ni dovolj en dan, ampak je potrebno cel teden razmišljati.

Poleg tega pa si moram dobro pripraviti ves material, vse potrebne pesmi si moram presneti na eno kaseto, tako da imam vse pripravljeno. Tako so nekatere ure dobre, medtem pa jih je lahko nekaj povprečnih. Saj je premalo časa, da bi se za vsako uro kvalitetno pripravila.

Kakšna naj bi po vašem mnenju izgledala sodobno urejena glasbena učilnica? Ali šolska glasbena učilnica, glasbila in glasbeni pripomočki zadostujejo za razlago pri pouku?

Sodobna glasbena učilnica – taka kot si jo jaz zamislim, bi bila zelo velika in prostorna, saj je pri glasbeni vzgoji potrebno tudi kaj zaigrati ali celo zaplesati, ne samo sedeti. Predlagala bi, da bi namesto klopi imeli stole z majhnimi premičnimi mizicami, vsak učenec pa naj bi imel tudi slušalke, ki bi bile s posebno napravo priključene na ta stol. Tako ne bi mogli tisti učenci, ki jih glasba ne zanima, motiti ostalih, ker bi imeli vsi slušalke na ušesih. Vendar pa od šole vsega tega ne morem zahtevati in tudi tega nimajo nikjer. Kar zadeva instrumente, jih imam dovolj. Moram pohvaliti šolo, da ima zelo dobro založen kabinet; pa tudi tov. Rauch mi je zapustil lepo urejeno glasbeno zapuščino, da sem bila res vesela, ko sem prišla sem.

Glede instrumentov imam neke načrte, da bi jih premestila v učilnico v vitrine. Tako bi si jih učenci lahko ogledovali, pa tudi uporabljali bi jih lahko več pri pouku, saj se mi zdi škoda, da je vse pri meni v kabinetu.

Kdo je vaš vzornik?

Za svojega vzornika ne bi mogla imenovati ene osebe. Meni so vzorniki tisti ljudje, ki s svojim delom nekaj dosežejo; se pravi, ko vidim, da se nekdo trudi in da je zmožen to doseči, mi je vzor. In vsakič, ko grem na kak seminar ali koncert, kjer nekaj novega vidim in slišim, mi daje to vzpodbudo, da začnem še bolje delati.

Ste kdaj sami poskušali napisati pesem in jo uglasbiti?

Seveda, to smo delali na akademiji. Ampak moram reči, da me to ni toliko zanimalo. Mene poustvarjanje bolj zanima kot ustvarjanje.

Tamara Gogič, 8.a

Zaradi nesrečne ljubezni

Za svoja dela ste prejeli veliko nagrad in dosegli veliko uspehov. Prav tako ste že velikokrat razstavljali v tujini in doma! Katere nagrade, ki ste jih prejeli za svoja dela (kiparjenje, pesmi), so za vas najpomembnejše?

Veliko mi pomeni nagrada Vladimira Stanička, to so njegove spodbudne in pohvalne besede. Druge velike nagrade pa so še: Zlata medalja iz Evrovizije, bronasta prav tako iz Francije (Pariza), Zlata plaketa kurijem NOB, Trebanjska zlata plaketa,...

Kakšne težave največkrat nastopijo pri izdelavi kipa? Težave, ki nastanejo, vlijajo vate neko določeno trmo, ki te prenese preko težave. Vsako delo ima majhne napake, ki jih bolj ali manj zavestno delaš. Čisto verjameš v delo; delati se pravi delati tudi napake.

Rudi Stopar, kipar in pesnik, živi v Boštanju pri Sevnici. Malo se boste seznanili z njim v temle intervjuju. Še bolj natančno in v živo ga boste lahko spoznali – v bližnji bodočnosti – na naši šoli, kjer bo razstavljal kipe in predstavil svojo poezijo.

Rojeni ste pri Sevnici, v Boštanju. Vemo, da ste že od malega radi pisali, pesnikovati pa ste začeli v srednji tehnični šoli v Ljubljani. Kakšni so bili vaši začetki pisanja pesmi, kdo vas je pri tem podpiral, vas navduševal?

Moje prve pesmi so nastale večinoma zaradi nesrečnih ljubezni. Moja besedila in spise pa je popravljala – in me pri tem navduševala – tov. Kopčarjeva. Seveda svojih pesmi nisem kazal nikomur. Nekatere sem celo uničil in jih zažgal, nekatera pa sem pospravil v predal in jih čez nekaj let zopet vzel na svetlo in jih popravljaj.

Kaj je vaš umetniški kredito?

Svoj umetniški kredito bom povedal s posvetilom prijatelja: USTVARITI SVOJO POVEST S SREČNIM KONCEM. VSAK ČLOVEK JE SVOJ INDIVIDUM.

Vaši kipi so narejeni predvsem iz železa. Kateri material še uporabljate? S katerim vam je najlažje delati?

Poleg železa uporabljam še baker, aluminij, glino in plastelin.

Kakšni so vaši načrti za naprej?

Rad bi bil svobodnejši, kot sem sedaj. Rad bi, da bi šla kriza in pluralizem mimo mene in me pustila svobodnega.

Tamara Gogič in Nina Jakovljevič, 8.a

Katero kiparsko tehniko uporabljate?

Moja kiparska tehnika je modeliranje v glino, kamen, železo, in varjenje železa.

Vi niste samo pesnik. Lahko bi rekli, da ste vsestranski umetnik, saj ste pesnik, kipar, grafik, ... kljub temu pa se bomo najbolj posvetili kiparjenju. Kdaj in kako ste začeli kipariti? Kaj vas je k temu pritegnilo?

Rad sem risal že od malih nog. Tudi v šoli sem večkrat pomagal risati scene za predstave, doma pa sem iz borove skorje rezljal lesene lutke za otroke. In tako sem se začel zanimati za umetnost.

Prvi kipi so nastali po vzoru risb jamskega človeka. Moj oče je bil kovač, in tako me je v njegovi delavnici pritegnilo kovanje in varilni aparati. Moja prva skulptura je prav tako nastala iz nesrečne ljubezni. Ena mojih prvih skulptur je strašilo (ki je prav tako moj znak), ki sem ga vzel iz pesmi Otona Zupančiča.

Kje so se pokazali vaši prvi uspehi, pri pesmih ali pri kiparjenju?

Moji prvi uspehi so se pokazali pri pisanju pesmi. Prva objavljena pesem je bila Gora, sledila pa ji je Pesem v megli. Mojo pesem Nazaj pa je uglasbil Rado Simoniti za Studentski oktet.

Kakšna je vsebina vaših kipov?

Vsebina mojih kipov je legenda, ki pripoveduje o naših narodnih junakih.

Vaše pesmi so kratke, jedrnat. Kaj vas spodbuja k pisanju, vam daje navdih?

Navdih za pisanje pesmi mi dajejo nenavadni dogodki v nenavadnem življenju, dogodki, ki človeka najbolj zadenejo.

STRAN OBLIKOVAN: KLEMEN DUJČIČ

SAMO MILIJON NAS JE

Malo pred koncertom naših izbrancev smo prejeli v uredništvo NAJČE mali oglas z naslednjo vsebino: KUPIM NAGLUŠNIKE. Šifra: PRIHAJA AGROPOP. Ampak mi smo vzdržali, zraven pa še kričali, tulili, peli, plesali in se veselili.

Naši »big mami« Serbi še med kosilom nismo dali miru, saj smo moral¹ za vas narediti tale intervju.

Agropop je popularen po celi Sloveniji pa tudi drugod. Ali bi nam lahko na kratko predstavili vašo skupino?

Našo skupino sestavlja šest članov, in sicer pet fantov in ena »punca«, to sem jaz. Kljub temu da to ponavadi ni lepo, moram najprej predstaviti sebe, ker sem pač ženska (Ha, ha, ha). Jaz sem Barbara Šerbec-Šerbi, kar pride iz priimka, ni pojem. Pesmi piše in poje klavirist Aleš Klinar-Klinci, saksofon in kitaro igra Polde Poljanšek, bobne pa Dragan Trivič-Trivko-Krapinski, (ste ga namreč videli, kako je bil oblečen). Simon Pavlica je naš kitarist, ki ima že dvanajstletnega sina, največji in najlepši v skupini pa je bas kitarist Urban Center-Šubi.

Kdaj je nastala skupina in koliko kaset ste do sedaj že izdali?

Skupina Agropop obstaja približno 6-7 let in do sedaj smo izdali sedem kaset. Naše prve pesmi so bile Franček Piromanček, Paradni tango... in vse te pesmi, vse to se je navezovalo bolj na zemljo in kmete, poleg tega pa smo si takorekoč doma s kmetov. In ker je zemlja v latinščini AGROPOP pa je zvrst glasbe, je naša skupina dobila ime Agropop.

Vsaka skupina ima na začetku svojega delovanja težave. Kakšne so nastopile pri vas?

Na začetku našega delovanja v bistvu nismo imeli težav, kar je najbolj »hecno«. Naša skupina je zelo hitro uspela in mislim da zato, ker smo bili popolnoma drugačni od ostalih, ki so bili vedno prijazni in lepo oblečeni; mi pa smo se smešno oblačili in se vedno zabavali.

Vsebina vaših pesmi je zelo živahna. Kje dobite ideje za pisanje pesmi?

Naše pesmi so živahne zato, ker smo tudi mi vsi v skupini vedno veseli, živahni in polni energije in tako tudi dobimo veliko idej za pisanje pesmi.

Vaši nastopi so prav tako zelo veseli in živahni, vse to pa popestrijo še originalna oblačila. Kje dobite ideje, kako bo potekal nastop? Kje pa dobite obleko?

Ideje, kako bo potekal nastop, v bistvu ni. Mi se med nastopom prilagajamo ljudem, se pravi glede na to ali igramo na šoli, na veselici ali kje drugje. Naše obleke za nastop pa so v glavnem iz zakladnice dveh velikih vreč, ki so pospravljene doma pri moji mami.

Kje vse ste že igrali in kje najraje igrate?

V glavnem igramo po Sloveniji, večkrat smo gostovali tudi v Italiji, bili pa smo že v

Avstriji in Nemčiji. Vendar sama najraje igram v Sloveniji in Italiji, v Avstriji in Nemčiji pa mi ni bilo nikoli všeč.

Kateri so bili vaši skupni uspehi?

Prvi skupni uspeh je bil, ko smo dosegli drugo mesto na Pop delavnici. Ta uvrstitev je bila za nas, ki smo bili takrat še neznan skupina, zelo velik dosežek. Nekateri od takih skupnih uspehov, so bile še nagrade za najboljši nastop na Melodijah morja in sonca, potem druga nagrada občinstva na Melodijah morja in sonca in druge.

Koliko časa vam zavzamejo vaje?

Naša skupina ima približno od 15. 9. do 1. 11. počitnice. Od približno 1. 11. do 15. 11. pa ne nastopamo, ampak imamo samo vaje, in sicer šest do sedem ur na dan, po potrebi pa tudi večkrat.

Rekli ste, da ste do sedaj izdali že sedem kaset. Katera je bila najuspešnejša?

Kaseta z naslovom Za domovino z Agropopom naprej je bila naša najuspešnejša kaseta.

Ima kdo od vas kakšen poseben hobi?

Nihče od nas nima kakšnih posebnih hobijev, ker nam preprosto zaradi dela nikoli ne ostane veliko časa.

Z glasbo je seveda povezan tudi ples. Radi plešete? Hodite v disco?

Mi vsi radi plešemo in se zabavamo, vendar v disco in na zabave se ponavadi hodi v

petek in soboto, mi pa takrat igramo, pa tudi med tednom zaradi dela ne najdemo prostega časa.

Ali ste že kot otroci imeli radi glasbo ali vam je ta šele kasneje »stopila« v glavo? Ste obiskovali glasbeno šolo?

Polde in Klinar sta bila edina, ki sta obiskovala glasbeno šolo, glasbo pa smo od nekdaj vsi radi poslušali. Vendar takrat, ko sem bila mlajša, je bila moderna samo tuja glasba, kot na primer ansambel Sweet, medtem ko se slovenska glasba ni poslušala.

Katero tujo glasbo najraje poslušate?

Najraje imam črnsko glasbo, skupino Coolen Ha gang, z. Richie, Enosa Ramazzottija; Enosa Ramazzottija celo dobro poznam. Pred približno tremi leti smo bili skupaj en teden v Nemčiji, ko smo snemali Zlato vrtnico za nemško TV, kjer je bil poleg ostalih tudi Toto Cotugno.

Verjamete v horoskop?

Seveda verjamem. Jaz sem kozorog.

Kakšni so vaši načrti za v nadaljnje?

Nazadnje smo posneli novo kaseto, sedmo po vrsti, z naslovom Pod svobodnim soncem in za sedaj bomo v glavnem predstavljali to novo kaseto. Večjih načrtov pa še nimamo.

Tamara, Nadja, Nina, 8.a

Mogoče so štele tudi lobanje in strele

Blaž Malenšek, učenec 7.c OŠ Grm, je zmagal na republiškem tekmovanju v logiki. Ko mu je ravnatelj čestital po šolskem radiu, se je veliko učencev vprašalo, kaj je logika. Poiskali smo vir informacij.

Kaj je logika, Blaž?

LOGIKA je veda, ki se ukvarja z resničnostjo izjav; treba pa je podati celoten dokaz, postopek. Je mešanica med matematiko in filozofijo. Logične naloge so take, pri katerih je rešitev ponavadi lahka, vendar je skrita za izjavami naloge.

Kdo te je izbral za tekmovanje? Ali si se kaj pripravil nanj? So bile naloge težke?

Že okoli prvega oktobra sem bil preko tovarišice Spasovski obveščen, da bom tekmoval na občinskem tekmovanju iz logike. Kot pripravo sem dobil na posojilo knjigo Poznate naslov te knjige avtorja Raymonda Smullogana. Tako sem popolnoma po naključju »vpleten« v vse to. Naša šola je bila namreč prirediteljica občinskega tekmovanja, pa se je pač spodobilo, da imamo kakšnega zastopnika. Naloge se mi sploh niso zdele težke, vendar sem vseeno upošteval nasvet, ki sem ga dobil. Rečeno pa je bilo, da naj bi pri vsaki nalogi naredil vse čim bolj na široko in opisal celoten postopek.

Boljši pogoji

Franci Turk, predmetni učitelj fizike in tehničnega pouka, je na naši šoli že poučeval. Mnogi ga poznajo kot strastnega ljubitelja glasbe. Za nas je tudi on »NOV«, zato ga predstavljamo radovednim bralcem Najče.

Kje in kdaj je potekalo tekmovanje in kako je bilo organizirano?

Tekmovanje je potekalo 20. 10. na elektrotehnični fakulteti v Ljubljani. Takoj, ko smo prišli, smo morali oditi v največjo predavalnico, kjer so nam razlagali, kako moramo delati naloge in vmes delati EPP za novo izdano knjigo o logiki. Potem so nam pokazali predavalnice, v katerih bomo pisali. Imel sem smolo, da sem naletel na majhno, ledeno mrzlo predavalnico, kjer smo se morali posesti po majhnih, neudobnih stolih. Povsem so nas razsedi. Na vsakih pet sedežev en tekmovalc in vmes še prazne vrste, tako da je bilo prepisovanje popolnoma onemogočeno. Naloge so bile razvrščene od najlažje do najtežje. Vse je potekalo v redu, dokler niso deset minut pred koncem povedali, da so dali en napačen podatek, tako da moramo narediti 3. nalogo še enkrat. Čas so nam podaljšali za 10 minut, jaz pa sem prej porabil 50 minut samo za tisto nalogo. Sreča, da je veljala tudi prva rešitev, kajti jaz druge verzije nisem naredil (mogoče so štele tudi lobanje in strele, ki sem jih narisal na koncu ob 3. nalogi).

Kakšne rezultate si pričakoval?

Skoraj nisem verjel, ko so me poklicali. Dobil sem 3,5 kg knjig z vseh področij. Že sem mislil, da mi bo vse skupaj padlo iz rok, ko sem se moral prebiti nazaj do svojega sedeža. Pozneje, ko sem zvečer prišel domov, je mamo skoraj zadela kap, nato pa čestitke, obljube itd., itd. Kaj se je potem dogajalo rajši ne bi opisoval. Kar pa je bilo pozneje na šoli, pa tudi že vsi veste. Tisti dan bi bilo skoraj najbolje, da bi ostal doma.

Čestitamo ti in želimo še dosti uspehov!
Nataša Mirčetič in
Helena Luzar, 7.c

Prosimo, če se nam predstavite.

Ime mi je Franci Turk, star sem 48 let, stanujem na Majde Šilc v Novem mestu. Poročen sem in imam hčer, ki hodi v 4. letnik fakultete.

Na katerih šolah ste še poučevali, preden ste prišli na Grm?

Poučeval sem na OŠ Katja Rupena.

Ali ste že kdaj prej poučevali na Grmu?

Da, na Grmu sem učil že takrat, ko je bila šola še ustanovljena.

Kako to, da ste zamenjali šoli, da ste se vrnili k nam?

Boljši pogoji so za poučevanje in več je učnih pripomočkov.

Zakaj ste se odločili ravno za učitelja?

Že v osnovni šoli sem bil dober matematik in fizik. Ta dva predmeta sta mi bila najbolj všeč.

Ali vam je všeč vaš sedanji poklic? Katerga pa bi postavili na drugo mesto?

Če mi ta poklic ne bi bil všeč, ne bi tako vztrajal pri njem. Vendar pa imam občutek, da je učiteljski poklic iz leta v leto težji. Drugi poklic nimam izbran; vendar, če bi ga že iskal, bi izbral poklic, kjer je več miru (gozdar).

Ali kaj pogrešate svoje prejšnje učence in kakšno mnenje imate o nas?

Sigurno pogrešam svoje učence, predvsem dobre, vendar pa so tudi tukaj nekateri dobri. Vendar pa so bili tudi taki, ki jih ne pogrešam. Ste pa učenci kot na drugih mestnih šolah.

In kaj mislite, ali boste ubrali med učenci pravo pot?

Od učencev pričakujem veliko sodelovanja in tudi veliko novih idej. Ne želim, da bi bil pouk vedno enak, po enakem vzorcu. Rad bi slišal mnenje učencev. Verjamem, da se bomo ujeli, vendar je vprašanje učencev.

Slišali smo, da že od malih nog radi poslušate glasbo, predvsem opero.

Od glasbe mi je bolj všeč klasična kot pa zabavna, čeprav vsako dobro izvedeno zabavno glasbo rad poslušam. Poslušal sem veliko koncertov in oper in mislim s tem tudi nadaljevati, dokler bo možnost.

Ali ste se prej resno ukvarjali z glasbo? Ste igrali v kakšnem ansamblu?

Da, igral sem pravzaprav v več ansamblih. Tole so trije – lahko rečem – najpomembnejši:

- KORG V ŠMARJEŠKIH TOPLICAH,
- ORIONI V DOLENJSKIH TOPLICAH,
- KOŠMRL

Imeli smo to čast, da so na našo šolo prišli Agropopovci. Kakšno pa je vaše mnenje o njih?

Agropopu je treba priznati, da zna zelo dobro igrati in zabavati ljudi. Všeč mi je, ker so sproščeni, vedri in se znajo publiko zelo dobro prilagoditi. Malo me je motila glasnost. Njihova zvrst glasbe mi ni povsem všeč, sam način izvajanja pa mi je. Znajo biti pravi showmenerji.

Ali radi potujete?

Da, zelo rad potujem po naši lepi deželi.

Se ukvarjate s kakšnim športom? Kateri vam je najljubši?

Surfanje, letenje z zmaji.

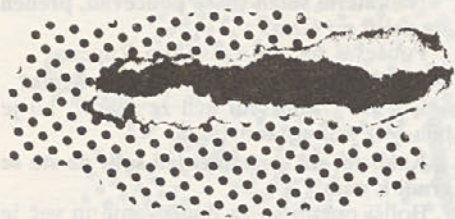
In kaj bi rekli za konec?

Na to šolo sem prišel z veseljem, ker ima veliko učil in je veliko možnosti za sodoben pouk. Upam tudi, da se bomo z učenci razumeli.

Mojca, Klavdija, Danijela, 8.b
Nataša, Helena, 7.c

Izbiranje razrednika

(ŽUPANOVA POBUDA)

V tednu otroka je župan novomeške občine Marjan Dvornik na pobudo ZVEZE PRIJATELJEV MLADINE sprejel delegacijo osnovnošolcev novomeške občine. Predlagal je delegatom šol, naj prosijo svoje ravnatelje za dovoljenje, da bi med učitelji, ki jih poučujejo, sami izbrali razrednika.

Najčevci smo zbrali in izbrali nekaj mnenj učencev naše šole.

Samo Plut, 6. b

Da, to bi bilo kar v redu. Ampak učitelji bi morali biti razredniki več razredom.

Alenka Ž., 7. d

Meni je ta ideja super. Tako bi morali vsako leto menjati razrednika. Veliko problemov bi reševali z zrebanjem in ostalo bi reševali z razgovorom med razredniki in učenci.

Aleš Pavlin, 7. a

Mislím, da je ta zamisel dobra. Izbirali bi razrednika v petem razredu. Izbral bi razrednika, ki se »pobriga« za razred in ki je za plese ali kakšne piknike. In da ni strog, ne daje opominov in ukorov. Da bi nas imel več predmetov.

Dejan Mervar, 7. d

Da bi vsak razred izbral svojega razrednika, to mi ni preveč všeč, kajti morali bi najbrž zrebat in še druge zadeve urejati, da bi prišli do zaključka. Jaz in moji sošolci in sošolke imamo dobrega razrednika, saj smo vsi zelo zadovoljni z njim.

Benjamin Bernard, 7. d

Mislím, da bi nastali veliki problemi. Če bi to naredili, bi bili učenci veseli, če bi dobili tistega učitelja, ki so si ga oni želeli. Mislím, da pol šole ne bi bilo zadovoljne, ker ne bi dobili željenega razrednika. Četrtošolčki, ki gredo v peti razred, sploh ne poznajo učitelja in njihovih dobrih in slabih lastnosti.

Irena Zaletelj, 7. d

Ideja mi ni najbolj všeč. To pa zato, ker vem, da se bi več razredov potegovalo za istega razrednika, in tako se bi nazadnje še stiepli. Mislím, da bi morali biti vsi razredi zadovoljni s svojimi razredniki, saj se ti gotovo vsaj malo potegujejo za svoj razred.

Marsikdo, ki mu je razrednik matematik, se najbrž pritožuje nad njim. Razrednik pač ni kriv, če učencu ne gre predmet, katerega on uči. Z dosedanjim svojim razrednikom sem zadovoljna in po moje nima smisla spreminjati razrednikov ali da bi si jih sami izbirali.

Janez Usenik, 7. d

Ideja se mi ne zdi dobra! Če bi več razredov izbralo istega razrednika, bi prišlo do pretepev in razreda bi potem ostala v večnem sovraštvu.

Če bi razredi izbirali razrednike, bi se vsi zagreblji za določene razrednike. Mislím, da mora vodstvo šole tudi v prihodnje izbirati učitelje, ker jih le oni lahko pravilno razporedijo.

Klemen in Aleš, 7.d

Domače naloge neobvezne?

Nekateri učenci radi »plonkajo« domače naloge. Zato je pomočnica ravnatelja OLGA GOLOB dala v diskusijo predlog o neobveznih domačih nalogah. O predlogu smo razpravljali učenci, učitelji ter starši. Tudi Najčevci smo se vključili v raziskavo javnega mnenja.

MNENJA UČITELJEV:

ALENKA SPASOVSKI, učit. matematike:

Pri matematiki ne moreš razmišljati o nečem, ampak se moraš usesti in pisati. Le tako se boš lahko naučil snov. Če pa tega ne narediš, je malo verjetnosti, da boš uspešen.

ZLATA DOBOVŠEK, učit. biologije, kemije:

Za določene stvari, ki jih obravnavamo pri kemiji, je nujno, da otroci napravijo nalogo, ker se snov dograjuje. Drugače pa je zelo malo nalog tako pri biologiji kot pri kemiji.

DUŠAN PLUT, učit. tehničnega pouka:

To bi moral jaz vas vprašati! Ko sem učil fiziko, nisem nikoli rekel obvezno. Ker obvezno je nekaj, kar ponavadi ne naredimo. Mislím, da bi vsakdo moral vedeti, da z nalogo nekaj pridobiš. Učitelji izberejo take naloge, da potem, pri razumevanju snovi, pridejo prav. Tudi sam jih nisem delal, ko sem bil v vaših letih, potem pa sem videl, da jih moram delati. Pa je šlo lažje pri delu. Se pravi obvezno – neobvezno. Raje rečem obvezno, da se nekaj naredi, kot neobvezno, ker potem ni nič narejenega.

KATJA BRICELJ, učit. ang. jezika:

Že vsa leta se trudimo, da bi vam dopovedali, da delate domače naloge zase, ne zaradi učiteljev. To, da ni represij, če ni domačih nalog narejenih, se mi zdi prav. Prenašanje odgovornosti na vas – ne da učitelj odgovarja za vaše znanje in neznanje – pa se mi zdi tudi pravilno. Tako da bo naloge verjetno treba delati zmeraj. To je v bistvu domače učenje, ne samo pisanje, ampak domače delo.

VESNA RAKUŠA, učit. slov. jezika, zgodovine:

Mnenje vsakega učitelja je verjetno različno. Gotovo pa se strinjamo s tem, da šola brez domače naloge skorajda ne more biti. Z učenci se sicer lahko dogovorimo, katere naloge so obvezne, katere so za boljše, katere za slabše učence, ampak čisto brez domače naloge pa ne gre. Zame je to utrjevanje snovi, ponavljanje, priprava za naslednjo uro. Tako, sem za domače naloge.

Kaj menijo učenci:

Marjan Hrovat, 8. d

Kar v redu je, da imamo obvezne domače naloge, saj ne vzamejo veliko časa.

Sašo Poljčič-Sale, 8. d

Dobro je, da so domače naloge obvezne, samo učitelji bi jih morali dajati manj.

Andreja Rahne, 8. c

Po eni strani bi bile neobvezne domače naloge dobre, saj bi imeli več prostega časa. Po drugi strani pa bi bilo verjetno manj znanja.

Andrej Hančič, 6. r

Neobvezne domače naloge bi bile super, ker se mi jih ne da delati.

Sašo Bursać, 6. c

Dobro je, da so domače naloge obvezne. Toda tistih, ki jo pozabijo narediti, ne bi smeli kaznovati.

Maja Kristan, 7. b

Ob domačih nalogah se učiš, zato je dobro, da so obvezne.

Marija Penca, 6. c

Domače naloge bi bile lahko obvezne le pri nekaterih predmetih (npr. matematiki).

Janko Rodič, 6. b

Mislím, da morajo biti domače naloge obvezne, saj si z njimi utrjujemo znanje.

Gašper Trpin, 7. b

Ker se mi ne da pisati, se mi zdi predlog o neobveznih domačih nalogah super.

Alen Pavlič, 8. a

Domača naloga mi vzame preveč časa. Če narediš domačo nalogo, naj jo ocenijo, če pa je nimaš, naj ti opravičijo.

Uroš Mali, 8. b

Dobro bi bilo, če bi bile domače naloge neobvezne. Če bi kdo pozabil domačo nalogo, naj bi mu opravičili.

Jana Drobňakovič, 8. b

Tisti, ki mislijo, da znajo, naj ne delajo domačih nalog; tisti, ki pa ne znajo, naj se potrudijo in jih naredijo.

Nadja, Nina, Tamara, Tina – 8. a

HOROSKOP

JANUAR

Deklice

Mesec januar ni vroč. Tudi pri tebi v šoli ni vroče, pač pa doma. Mama se jezi, ker imaš sobo zmeraj razmetano. Nikoli ji ne pomagaš pospravljati stanovanja. Svetujmo ti, da se lotiš pospravljanja sobe, kajti lahko se zgodi, da te obišče črnolasec. Vendar mu ne verjemi vseh besed.

Dečki

Ti si rojen pod srečno zvezdo. V šoli si začel zelo dobro, tako tudi nadaljuj. Doma je vse v redu. Mama je navdušena. V ljubezni se ne daj prevarati. Kar ti govorijo prijatelji, ni resnica. Na potezi si ti. Ne pozabi!

MAY

Deklice

Mesec maj je tako romantičen in tudi ti si preveč romantična. Šolo kar opuščaš, kot da je »levi« predmet. Šolo kar opuščaš, kot trmaš in s tem mamot spravljáš ob živce. Kdaj pa kdaj zavrti kakšno telefonsko številko in ko se oglasi, nikar ne odloži slušalke.

Dečki

Nič se ne bomo hvalili, v šoli popravi vse »kole«, še preden bodo govorilne ure. Čeprav je oče na službenem potovanju, si ne smeš dovoliti vsega. Raje se ozri okoli in videl boš, kako zaljubljeno te gleda ONA.

SEPTEMBER

Deklice

S septembrom pride jesen in z njo se začne tudi šola. Tebi gre v šoli kar dobro. Doma so majhne težavice, ker te ni nikoli popoldne doma. Čeprav je jesen, je v tvojem sreju še vedno pomlad. Odloči se za blondinca; naj pa te ne zapelje, če ima motor sive barve.

Dečki

Oh, ta šola! Vse gre narobe, tudi doma ni vse v najlepšem redu. Dobro bi bilo, če bi očetu opral avto. Bolje bo, da tisto črnolasko opustiš, saj ni za tebe. Oba sta čisto drugačna »tipa«. Verjemi nam!

NOVEMBER

Deklice

Mesec november je žalosten mesec, vendar si ti zelo vesele narave. V šoli so manjši spodrsaljaji, vendar jih boš že zmogla popraviti. Kljub kratkim lasem naj te ne moti njegov naglas. Doma bo vse v redu, če le poveš, kako mu je ime.

Dečki

Ne misli, da le tebe zebe ponoči. Delo je zelo težko, zato ti ne bi škodilo kdaj pa kdaj namesto mame pomiti posodo, saj s šolo nimaš veliko dela. Ne daj se zapeljati DOLGOLASKI. Ne poslušaj prijateljev (razen nekaterih!)

Tina, 8.a
Kanita, 8.a
Jožica, 8.a

S ŠOLSKEGA TELEPRINTERJA

3. 9. 1990.

Uh, zopet se je začela šola. Vsi smo za eno leto starejši. Na ta dan je naša šola dobila novince »PRUČKE«. Tako smo se nekateri ponosni, drugi veseli, tretji žalostni zopet vrnilo »ogrevat« šolske stole.

4. 9. 1990.

Na ta dan smo imeli dopoldne pouk, popoldne pa športni dan. Na preurejenem stadionu smo si ogledali tekmovanje v različnih panogah. Imeli pa smo tudi goste. Tekmovanje se je začelo z nagovorom nekdanjega športnika in trenerja ter našega ravnatelja Marijana Špilarja.

4. 9. 1990.

7. in 8. razredi smo si ogledali film Fantazija. Nekateri smo med predvajanjem zaspali, ker je bil film zelo dolg in kar malo dolgočasen. Kljub temu smo vsi srečno dočakali konec.

17. do 19. 9. 1990.

No, naša šola je že poskrbela za naslednike. Čeprav bo nam »osmarčkom« težko zapustiti šolo, v kateri smo preživeli osem let, bo v naših srcih gorel ogenj še za nadaljnje šolanje.

V tem času pa je začela delovati tudi naša preurejena knjižnica pod nadzorstvom tov. Dakičeve.

1. 10. – 6. 10. 1990 Dočakali smo teden otroka. Čeprav je bil to naš praznik, nismo prav nič občutili, da je praznik, in to svetovno priznan. Torej, mi smo imeli šolo, s šolo pa kontrolke in spraševanja in... Verjeti moramo, da bo naslednji teden otroka drugačen!

1., 2., 3. 10. 1990 Tov. Rakuševa je bila na zgodovinskem seminarju v Murski Soboti. Pogovarjali so se o Štajerski in Prekmurju.

2. 10. 1990 Ob tednu slovenskega filma so si peti in šesti razredi ogledali slovenski film Ne čakaj na maj, drugi, tretji in četrti razredi pa Gade.

2. 10. 1990 No, osmi razredi smo jo komaj dočakali. Kaj? Ekskurzijo vendar! Kljub bruhanju in slabemu vremenu smo se imeli vsi »SUPER« in v Novo mesto smo prišli nekateri s prepolnimi trebuh, srečno pa vsi.

3. 10. 1990 Na ta dan so bile okrogle mize. Vendar ne pri malici! Okrogla miza je bila v OŠ Bršljin. Udeležil se je tov. Plut, govorili pa so o temi OTROCI in PROMET.

5. 10. 1990. Po napornem prestavljanju s petka na petek je tudi njen čas napočil. Imeli smo otroško olimpiado na novomeškem stadionu. Tekmovale so vse šole z Dolenjske. Vendar moramo Grmčani priznati, da so nas najboljši atleti zapustili. Da ne boste užaljeni, še je atletov na šoli, pa se zelo dobro skrivajo.

8. 10. 1990. Oh! Danes so bili na sprejemu delegati učencev pri predsedniku novomeške občine. Verjamem, da so se vam tresla kolena.

8. 10. 1990. Saj vsi poznate tisto pesem »Klošarji smo klošarji, to nam je v krvi, kar dobimo, vzamemo, tudi če nismo prvi!« Zato so si tretji razredi ogledali mladinsko predstavo KLOŠARJI.

10. 10. 1990. Na ta dan so bili na naši šoli četrti letniki pedagoške gimnazije. Prakso so imeli na nižji stopnji. Upam, da niso bili »hujši« kot učitelji.

17. 10. 1990. Tega dne pa so bili na praksi drugi letniki pedagoške gimnazije. Prakso so imeli na nižji stopnji. Vprašam vas, kdo zna več: ali naši učenci ali učenci gimnazije?

17. 10. 1990. Saj, saj! Naša šola skrbi za dober glas. Učenci šestega d so bili na kmetiji Žefran in so obirali jabolka. Malo pozni smo, a vam vseeno želimo »DOBER TEK«.

20. 10. 1990. Danes so se srečali likovniki-kiparji na OŠ Bršljin. Hkrati pa so slavnostno otvorili novi del šole. Želimo vso srečo!

25., 26., 27. 10. 1990. Tov. knjižničarka Dakičeva je bila na posvetovanju z naslovom »Smo pripravljene na knjižnico jutrišnjega dne?!« Posvetovanje je bilo v Novi Gorici. Brez skrbi, naša šola je preskrbljena, čeprav bi ne bilo nič napak, če bi imela kaj več knjig.

27. 10. 1990. Bilo je srečanje pedagogov likovnikov na OŠ Otočec. Slavnostni gost je bil gospod Janko Orač, srečanja pa se je udeležil tudi Branko Šuster.

31. 10. 1990. Republiško tekmovanje mladih varčevalcev je bilo v Novi Gorici. Tekmovali sta Jana Drobnejaknič in Marjanca Bučar, obe iz osmega b. Zasedli sta četrto mesto. ČESTITAMO!

6. 11. 1990. Na šoli je bila delegacija občine. Pogovarjali so se seveda o nas – osnovnošolcih. Torej, pogovor je potekal o življenju in delu na naši šoli.

5., 6., 7. 11. 1990. Te dni je bila tov. Tovšakova v Nemčiji. Ogledala si je življenje in delo na WALDORFSKI ŠOLI.

6. 11. 1990. Tudi učitelji ne znajo dobro slovenskega jezika. Saj sta tovarišici Simčičeva in Šternova pripravili novosti iz novega Slovenskega pravopisa.

13. 11. 1990. Učitelji so imeli pedagoško konferenco. Imeli so tudi gosta – Janeza Svetina, pisca knjige Slovenska šola za novo tisočletje. Knjiga govori o novi, sodobni šoli.

14. 11. 1990. No, eno četrletje je že za nami, pred nami pa še tri četrletja. Torej za prvo konferenco je konec spraševanja.

16. 11. 1990. Bil je prvi zbor šole. Tovařiš ravnatelj nas je seznanil z rezultati našega dela, nas pohvalil in pogrjal. Tovařiš Bučar pa je razdelil priznanja iz logike.

16., 17. 11. 1990. Učitelji tehnične vzgoje so bili v Münchnu. Ogledali so si tehnični muzej. No, saj ima tudi naša šola od časa do časa tehnično razstavo.

16. 11. 1990. Na naši šoli je bila prireditev za krvodajalce v KS Kandija – Grm. Tudi naša šola skrbi za zdravo življenje in s tem pomaga bolnim.

20. 11. 1990. Bil je odličen koncert Sonje Hočvar in Rajka Koritnika. Vsi smo se smejali in napeto poslušali, a vseeno se je vse tako kmalu končalo. V tem času so na šoli zbirali denar za poplavljenice. Imeli smo srečo, da nesreča ni doletela nas. Saj šolo bi že lahko poplavelo, drugo pa ne. Vseeno pa ostane geslo »Vsi za enega, eden za vse.«

28. 11. 1990. In končno smo dočakali nastop naše »big mami« s skupino Agropop. Veselili smo se, peli, kričali, plesali... Saj vsi vemo, da nas je samo še milijon.

3. 12. 1990 Se še spominjate, da smo sestavili lestvico Popularnih 20 tujih skladb? 3. decembra so se izbranci odpravili na Radio Slovenija pod vodstvom Sonje Čibej. Tam so s pomočjo Slavka Kastelica predstavili našo šolo in lestvico priljubljenih tujih skladb.

5. 12. 1990. Učenci višje stopnje (5., 6. r. in likovni krožek) smo sodelovali na Petrolovem likovnem natečaju. Za sodelovanje smo dobili barvni televizor. Izdelek učenke Dominike Krpan je bil izbran za sestavni del skupinskega plakata.

14. in 15. 12. 1990 so bili učitelji, ki so končali osiješko dopisno šolo, na svečani podelitvi priznanj v Osijeku. Poleg šestih tovarišic z razredne stopnje je bil tam tudi naš bivši učitelj fizike Danijel Brezovar.

20. 12. 1990 je bil koncert pevskega zborov naše šole. Pohvala Sonji Čibej, učiteljici glasbe, ki je v štirih mesecih pripravila za uspešen nastop kar štiri zборе!

21. 12. 1990 V prednovoletnem razpoloženju pa so si najmlajši učenci naše šole ogledali film Walta Disneya Rešitelji (gotovo vsi dobro poznate Miki mausa, Plutona in druge slavne junake).

21. 12. 1990 je bil zadnji dan pouka v letu 1990. Vsak razred se je zabaval po svoje. Osmi razredi so imeli ples, peti so odšli v kino, ostali pa so imeli zabavo v razredih.

Nina Jakovljevič in
Jožica Šinkovec, 8.a

In še zanimivost:

V tem mesecu smo na šoli uredili VIDEO učilnico. Učilnica je v prostoru stare knjižnice. Saj pravimo, da se naša šola modernizira.

Joži Šinkovec, 8.a
Nina Jakovljevič, 8.a

FANTAZIJA

Ker se v šoli nismo imeli fino, smo za film Fantazija, vsi drveli v kino. Neko lepo zgodbo smo pričakovali in ker je ni bilo, bi se najraje razjokali. Ker po resni glasbi je bil film narejen, ni bil v kinu več tako velik dren. Ni nas zanimalo, kako so trakci poskakovali, zato bi na udobnih sedežih skoraj pozaspali. Ko film bil je končno le končan, smo na tržnico tekli kupit nekaj banan. Vsi smo hiteli domov se odpočit, saj so nas od sedenja že pošteno bolele rit'.

Živa Pečavar, 7.a

O otrocih

Otroku je najlepše, ko je dojenček. Takrat se mu ni treba učiti in delati naloge. Otroci se veselimo novih igrac. Veselimo se nedelje. Takrat sta oči in mamica doma in se z nami igrata. Otroci smo radi veseli in razigrani.

Enis, 3.b

POGUMN

Dežna kapljica

Nehalo je deževati, ko sem pogledala skozi okno. Po šipi je polzela še ena samcata kapljica. Drsel je navzdol, vendar jo je veter, ki je kljub temu da je nehala deževati, močno pihal, zopet vrnil na svoje mesto. To se je večkrat ponovilo. Veter se je pomiril. Kapljica je čisto počasi polzela navzdol. Zdelo se mi je, da piše svoje ime, kajti za sabo je puščala dobro vidno sled. Zdaj sem pogledala še malo okoli sebe in nehala gledati in v dežno kapljico. Ko pa sem se ozrla in zopet pogledala na šipo, sem ugotovila, da je sled kapljice le ena čickaračka. Ni ji več veliko manjkalo do konca, vendar ravno tisti trenutek, ko se je hotela dotakniti okenske police, je močan sunek vetra kapljico potisnil navzgor. Veter ni več pihal. Le sapica je še pripihala mimo okna. Dežna kapljica je s težavo polzela po šipi. Končno je dospela do okenske police in tam se je izgubila med drugimi kapljami.

Simona Hribar, 4.a

JESEN

Jesen, jesen prišla je k nam, hitro zdaj ozimnica, pa kurjava, hojladra.
Jesen, jesen prišla je k nam, medved si brolg pripravlja, lastovka pa se odpravlja.
Jesen, jesen prišla je k nam, drevesa zdaj že rumenijo, ptički pa v svet letijo.
Jesen, jesen prišla je k nam, narava je že čisto spremenjena.
Kaj bo zdaj, jesen rumena?

Mina Špiler, 3.a

Grmska šola pripoveduje

Že na začetku vam povem, da sem še kar mlada, da me ne boste imeli za kakšno staro gospo. Imam pa pamet stare gospe. Sem zelo velika, a še vedno rastem in se redim. Imam tudi svoj bazen in včasih se z učenci prepiram, ker pravijo, da je njihov.

Vse druge šole v moji okolici me imajo za zelo domišljavo, ampak jaz to nisem. V meni so vsak dan zaprti učenci in čeprav imam rada otroke, mi včasih maščevati poredni mulariji, se zelo motite. Lahko jih zaklenem v stranišče ali jim skrijem copate, pa tudi med kontrolno nalogo jim nagajam. A sem včasih tudi zelo pridna! Ko so na primer učenci vprašani, jim prišepetavam odgovore na vprašanja in tovarišice jih imajo za marljive učence. Lahko se tudi pogovarjam z otroki, vendar učiteljice tega niso deležne. Zelo sem ponosna na svoj časopis, ki se imenuje NAJČA. Toda na začetku sem bila pošteno razočarana, ker niso časopisa poimenovali po meni. A ne bi zvenelo lepo Grm IV. No, seveda nisem že četrta, vendar tako lepše zveni.

Rada poslušam glasbo, in to »rock«. Včasih zvečer navijem glasbo na ves glas in norim celo noč. Nekje ob enih zjutraj zavijem v kuhinjo in si spečem pico. Toda naslednje jutro! Kuharice norijo kot zmešane in se derejo druga na drugo.

Najlepši čas dneva pa je popoldan. Takrat nagajam čistilkam in jim jem živce. Kako je to zabavno. Čisto potihlo vam povem, da imam najljubši razred in to je, no uganite. Sedmi c. seveda. To je najzabavnejši razred na meni.

Povem vam še, da me čaka še velika čast. Kmalu bom na radiu. Ja, prav slišite, na pravem radiu in tam bodo vrteli mojo lestvico najboljših glasbe. Vi ne veste, kako sem živčna. Ne vem, kaj naj oblečem za ta veliki dogodek.

No, dovolj bo. Oh, pozabila sem vam povedati, kaj bom, ko bom velika. Postala bom gimnazija. To bo čez kakšnih dvesto let in takrat se spet vidimo. Adijo!

Nina Šali, 7.c

MOJA PRVA LJUBEZEN

S sedmimi leti sem se zaljubil,
s šestnajstimi bi jo poljubil,
na kontrolkah sem padal,
v nočeh sem jo sanjal.

MACHO

Ljubezen je kot reka,
ki odteče v neznano.
Le v srcu si bolan,
ko odhaja stran.

Ljubezen naj živi,
grozdje pa zori!

Damjan

Darja

Z mojo prvo ljubeznijo
se je dogajalo tako.
Prvič v vrtcu sem srečal jo.
Njenega imena vam povedal ne bom,
bila je lepa kot pisan bonbon.
Imela lepe črne je lase,
bila »mis« vrtca je.

Aleš

Ko mislim na te,
mi roke drhte.
Ko pogledaš me ti,
mi obraz zardi.

Beni

Zaljubljen do usšes sem bil,
a bil preveč sem sramežljiv.

Peter

Nekega dne, ko grem
v trgovino, srečam
prelepo deklico »fino«.

Pred njo bi se skrile
vse deklice sveta,
grofice in kraljice,
tako lepa je deklica ta.

Sašo

Prvič, ko sem jo videl,
sem se skril za drevo,
joj, kako mi je bilo hudo.

Ko sem šel v deseto leto,
zaljubljen sem udaril se v
peto.

Da si zaljubljen je skrivnost,
tako ni da bi jo
vrgel na kompost.

Dejan M.

Ponoči sanjal sem o njej,
kako lepo bi živela
in se dobro imela.
Toda, ko zbudil sem se,
so sanje kaj hitro odšle.

Dejan

Ljubezen močna je tako,
da kar prijel sem jo za roko
in povabil jo na tortico.

Milan

Spet vihra ljubezen
in razsaja kot bolezen.
Zaljubljeni so vsi
gore, veje in tudi mi.

Tomaž

Razbijalo mi je srce,
ko k oknu prišla je,
zavpila je na me,
naj izginem, rekla je.

Andrej

MANCA GUSTIČ

Sem hiša slaščičarna

Zgrajena sem bila pred mnogimi leti. Najprej sem bila samo stanovanjska hiša, nato pa me je novi lastnik preuredil v slaščičarno.

Stojim v lepi okolici, okoli mene rastejo velika drevesa. Moje vrstnice so stanovanjske hiše, le ena je trgovina. Moja zunanost je zelo lepa. Imam bel obraz in rdečo streho. Vrata imam zelo velika, rdeče pobarvana. Skozi njih vstopa vame veliko mladih pa tudi starejših ljudi. Usedejo se na lepe stole, ki stojijo ob mizah. Nato počakajo, da jih dekle postreže z dobrimi slaščicami. Ob klepetu popijejo še kakšno pijačo in potem odidejo. Nekateri packi na mojih stenah pustijo kakšno sled, vendar pa moj lastnik poskrbi, da to sled odstrani. Tako sem vedno čista in pospravljena. Vsak večer, ko se moja vrata zaklenejo, je čas za počitek. Le zvečer si lahko odpočijem od hrupa, ki ga povzročajo ljudje. Lastnik plačuje neko žensko, ki pospravi stole, pomije tla in pulte.

Zgodaj zjutraj me zbudi hrup tovornjaka, ki pripelje sveže slaščice. Ko zložijo vame vse slaščice, se moja vrata zaprejo še za kakšno uro, nato pa se odpro za cel dan.

Zjutraj še ni veliko ljudi. Pri mizah sedijo le tisti učenci, ki se jim ni ljubilo iti v šolo in tisti ljudje, ki so že v pokoju. Okoli 14. ure pa se začnejo moji prostori polniti. Mojim stenam zopet grozi, da dobijo kakšno slikico. Včasih se vročekrvni fantje tudi stepejo. Takrat se vmeša lastnik in zaustavi pretep. Če so razbili kakšen kozarec ali mizo in stol, morajo poravnati nastalo škodo. Po večjih pretepih dobim novo pohištvo, pa tudi stene dobijo novo barvo.

Upam, da bo moj lastnik še dolgo skrbel zame in da bom še dolgo lahko sprejemala toliko zanimivih ljudi.

Nina Peterca, 7.a

Moj prijatelj

Mojemu prijatelju je ime Danilo. Hodi v isti razred kot jaz. Mislim, da ima okoli enajst let.

Danilo je na zunaj malce zavaljen. Saj to ni nič smešnega. Dandanes veliko ljudi hodi okoli s trebuhom, ki so malce prepolni. Ima črne lase in rjavkaste oči. Po velikosti Danilo ni ne prevelik ne premajhen. Ravno prave velikosti je. Mislim, da se Danilo ne družil rad s takšnimi otroki, ki niso disciplinirani. Danilo se rad šali, toda s šalami ne prizadene drugih otrok. Večino časa preživi pri stari mami, kjer ima, kakor mi je pripovedoval, dosti prijateljev. Kadar se poglubi v neko delo, je videti zelo zamišljen. Danilo ima sestrico Lidijo, ki ni dosti mlajša od njega.

Z Danilom sva zelo dobra prijatelja in upam, da bova to tudi ostala.

Dragan Jović, 4.a

Prežihov Voranc: **SOLZICE**

Odlomek iz dnevnika
domačega branja

Dragi Alf! 15. 10. 1990

Zdaj sem prebral že četrto poglavje. Zdi se mi nečloveško, da so otroci ob štirih zjutraj gnali ovce ali krave na pašo, da so jih napasli in šli v šolo. Lažje bi bilo, če bi za ovce napravili ogrado, v katero bi jih zjutraj nagnali, ker bi... oh, kaj ti pišem take traparije.

Če bi bil jaz Voranc, se bi skrnil za toliko časa, da bi vedel, ali so prišleki Slovenci. Prežihov Voranc je praznoval Prvi maj zgodnjega juta, ko je gnal ovce na pašo; želim si, da bi tudi jaz tako praznoval.

Tvoj Samo

Dragi Alf! 16. 10. 1990

Hitro bom nekaj napisal, ker moram v glasbeno. Od Koreja je bilo zelo plemenito, da je pomagal nositi premog starki. Moram ti povedati, da poznam vsaj enega dečka, ki tega ne bi storil. Korej je bil priden fant, ker je v vsem pomagal očetu. Mislim, da je storil prav, ko je očetu rekel, da goljufa. Oče bi mu moral pojasniti. Korej je bil dober in plemenit fant, ki je neke noči, čeprav po naključju spoznal »višjo matematiko.« Lepo se imej!

Tvoj Samo

Sem hiša veleblagovnica

V meni se mnogokrat pretaka reka ljudi, toda ker sem prostorna, se skoraj nikoli ne drenjajo.

V vsakem oddelku imam na voljo druge izdelke iz mnogih naših – pa tudi tujih – tovarn. Imam oddelek s parfumi, ki jih kupujejo večinoma ženske, saj se moški ne spoznajo na dišave tako kot one. V naslednjem oddelku se vse sveti od zlata in srebra, saj imajo tam vse vrste nakita.

V prostoru, kjer prodajajo obleko, imam nekaj kabin, saj skoraj vsi ljudje pomerjajo, kako jim obleka pristaja, preden se odločijo za nakup. Za spretno roke imajo tukaj tudi pletilke in volno, pa sukance in raznobarvne vrste blaga.

Mnogo otrok se rado ustavi v prostoru, kjer se lahko do sitega nagledajo motorjev in koles, si ogledajo, koliko kilometrov na uro kateri prevozi ter seveda, kako udobne sedeže imajo. Največ joka pa slišim v oddelku z igračami, saj bi marsikateri malček rad novega plišastega medvedka ali pa avto na baterije, a se mame izgovarjajo, da nimajo denarja.

V prostoru, kjer prodajajo živila, skrbni starši kupujejo meso in sadje, da njihovi malčki ne bi bili lačni. Največ otroškega vresčanja in iskanja denarja po žepih je v oddelku s slaščicami, saj bi vsi radi dobili prvi vrečko bonbonov, lučko ali kakšen kolač. V prostoru, kjer prodajajo čevlje, je kar naprej nekdo sezut, medtem ko si nekdo ravno nazaj obuva svoje stare, ponošene čevlje.

Vame prihajajo ljudje praznih rok, ven pa odhajajo polnih, a s prazno denarnico.

Živa Pečavar, 7.a

MOJA MUCA

Moji črni muci je Mimika ime,
vedno rada se igra,
posoben nos za miške ima.

Podnevi jih pridno lovi,
ponoči na peči smrči,
a če je še kdo ne pozna;
je črna, na nosu pa belo pikico ima.
Damjana Drobnič, 4.a

DONT WORRY BE HAPPY!

Dragi bralci **NAJČE!**

Letos nas bo zopet spremljala rubrika **TEŽKO JE BITI MLAD, BUT DONT WORRY BE HAPPY**. Kot že gotovo veste, nam lahko zaupate svoje najstniške težave. Tokrat smo dobili pismo bralke N.

Težave s fantom

Po počitnicah so se mi na obrazu pojavili mozolji. Teh je vse več. Fant se je naveličal gledati mojo tovarno mozoljev, zato me je pustil. Ne bi rada, da bi bilo tudi z drugim fantom tako.

PLEASE, HELLP ME!

Draga N. N.!

Mozoljev se lahko rešiš na več načinov:
– Če nosiš dolge lase, si jih spni, saj lahko z njimi nanašaš nečistočo na obraz.
– Hodi veliko na sonce, saj sonce izsuši mozolje.
– Pazi na pravilno prehrano, ne jej veliko mastne hrane ali pa sladkarij.
– Uporablaj žvepleno ali čistilno mleko.
– Lahko pa jih odpraviš s kumarami, kot si lahko prebrala že v PIL-u.
Kumare nareži na kolobarje in jih položi na obraz, čez nje položi vlažen robec. Kumare pusti na obrazu 20 minut, nato pa obraz poplakni z vodo. **Veliko uspeha!**

Danijela Leburich
Mojca Čralič, 8.b
Klavdija Grlica

Računska čarovnija

ČAROVNIJA S KOCKAMI (Dve kocki.)

Naroči nekemu, naj vrže dve kocki in naj si zapomni, koliko pik je vrgel. Nato naj obe kocki tako obrne, da bo prejšnja zgornja ploskev spodaj. Ti glej pri tem v stran. Nato se obrni. Z enim samim pogledom boš lahko povedal, koliko pik je vrgel.

Kako to? Zapomni si naslednjo skrivnost, ki je lastna vsaki kocki: Vsota pik nasprotnih ploskev je vedno enaka 7. Če kaže vrhnja kockina ploskev 6 pik, je na nasprotni strani ploskev z 1 piko.

PRED IZBIRO POKLICA

Uvajamo novo rubriko **PRED IZBIRO POKLICA**. V tej rubriki vam bomo podrobneje predstavili nekaj poklicev in tudi šole, ki so potrebne za določen poklic. V tej številki vam bomo na kratko predstavili poklic **ADMINISTRATORJA, UPRAVNEGA TEHNIKA, PRODAJALCA** ter **EKONOMSKEGA TEHNIKA**.

ADMINISTRATOR je poklic IV. zahtevnostne stopnje (šola se tri leta). Administrator se izobražuje v programu administrativna dejavnost, v smeri administrator. Vse delo, ki ga opravlja administrator, je administrativno – tehničnega značaja in bi ga lahko razvrstili v daktilografsko delo. V njegovo delovno področje lahko vključimo tudi poslovno-tehnična dela, kot so administrator nabave, prevzema, skladišni administrator ter administrator prodaje.

Strokovni predmeti, značilni za to smer, so: **GOSPODARSKO POSLOVANJE Z OSNOVAMI KNJIGOVODSTVA, PISARNIŠKO POSLOVANJE, STROJEPISJE, DELOVNA PRAKSA, STENOGRAFIJA**.

Administrator: mora imeti smisel za hitro in spontano reševanje tekočih nalog, mora biti natančen, delo je pogosto vezano na delo z ljudmi in zahteva spretnost rok in prstov.

UPRAVNI TEHNIK: je poklic V. zahtevnostne stopnje (šola se štiri leta). Upravni tehnik se izobražuje v programu administrativna dejavnost, v smeri upravni tehnik. Področje dela upravnega tehnika je v vseh dejavnostih in obsega predvsem poslovna, evidenčna in administrativna dela. Upravni tehnik se lahko zaposli kot tajnica, taj-

nik organov upravljanja, vodja administracije, arhivov itd.

Strokovni predmeti – značilni za to smer – so: **UVOD IN PRAVNA UREDITEV SFRJ (?), PSIHLOGIJA, STROJEPISJE, STENOGRAFIJA** itd.

Upravni tehnik mora biti natančen, imeti mora smisel za delo z ljudmi, smisel za organizacijo lastnega dela in organiziranje dela drugih.

EKONOMSKI TEHNIK je poklic V. zahtevnostne stopnje (šola se štiri leta). Ekonomski tehnik se izobražuje v programu poslovno-finančna in trgovska dejavnost, v smeri ekonomski komercialni tehnik. Ekonomski tehnik se pojavlja v računovodstvih, knjigovodstvih, v komerciali, finančnih službah, špedicijah, javnih skladiščih itd.

Strokovni predmeti – značilni za to smer – so: **RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKA, POSLOVNA MATEMATIKA, POLITIČNA EKONOMIJA IN EKONOMIKA SFRJ, STATISTIKA, STROJEPISJE,...** Kot izbirni predmet je značilno **KNJIGOVODSTVO**.

Ekonomski tehnik: mora biti natančen, imeti mora sposobnost koncentracije, sposobnost številčnega presojanja ter jasen govor, veselje do dela z ljudmi.

PRODAJALEC je poklic IV. zahtevnostne stopnje (šola se tri leta). Prodajalec se izobražuje v vzgojno-izobraževalnem programu poslovno-finančna in trgovinska dejavnost, v smeri prodajalec.

Prodajalec je poklic, ki spada med storitvene dejavnosti. Delo prodajalca je delo s kupci, torej delo z ljudmi.

Prodajalce delimo po tem, kar prodajajo: na prodajalce mešanega blaga, prod. tekstila, prodajalce železnine, prodajalce knjig,...

Strokovni predmeti, značilni za to smer, so: **POZNAVANJE BLAGA, POSLOVNA MATEMATIKA, DELOVNA PRAKSA** itd.

Prodajalec: mora imeti smisel za delo z ljudmi, zdrave roke in noge, mora biti prijazen, potrpežljiv, natančen,...

Pomembna zahteva za vse prodajalce pa je tudi zdravo telo. Vsi prodajalci prenašajo težka bremena, na kar večina takrat, ko se vpisuje na te šole, pozablja.

Za vse te poklice se lahko šolate na **SREDNJI DRUŽBOSLOVNI IN EKONOMSKI ŠOLI V NOVEM MESTU, ULICA TALCEV 3**.

Pišite nam o vaših težavah, ki vas tarejo glede izbire poklica. S pomočjo socialne delavke vam bomo poskušale odgovoriti na vaša vprašanja. **PIŠITE! PIŠITE! PIŠITE! PIŠITE!**

Kanita Bečirevič, 8.a
Tina Popadić, 8.a

Pritožno knjigo, prosim

- Fantje iz osmega razreda nas nenehno spotikajo in zafrkavajo.

Zaneta Simić, 5.d

- Ob petkih na vsake 14 dni imamo pouk kasneje (9.35). Pred vhodnimi vrati čakamo kot nori, da bi nam dežurni odklenili vrata.

Ksenija Pave, 7.d

- Pritožujem se zaradi bazena, saj se v njem skoraj nikoli ne kopamo. Kopajo pa se v njem v glavnem učenci iz drugih šol.

Jasna Premelč, 7.c

- Moti me, da vsak torek, ko končamo pouk ob 14.10, dobimo kosilo skoraj zmeraj mrzlo.

Janez Usenik, 7.d

- Zakaj imajo na naši šoli plesni tečaj samo osmi razredi? Mislim, da bi plesni tečaj morali imeti vsi višji razredi.

Matjaž Kuzma, 7.d

- Šolska trgovina naj bi bila na starem mestu, saj je predaleč.

Katja Povše, 7.d

- Lansko leto smo imeli malico »na izbiro«. Zakaj je letos to ukinjeno?

Tina Popadič, 8.a

- Ne zdi se mi prav, da smo edina generacija, ki ni imela šole v naravi. Tisti, ki so starejši od nas, so pet dni smučali na Gacah, tisti pa, ki so sedaj v šestem razredu, so odšli letos na morje. Zdelo bi se mi prav, da bi tudi mi kam šli.

Ziva Pečavar, 7.a

- Jezi me, da 7. razredi nismo imeli šole v naravi, ne na morju in ne na snegu. Zato bi imeli dvodnevni izlet.

Andreja Mohorič, 7.d

- Motijo me šolski končni izleti. Mislim, da smo učenci na izletih preobremenjeni. Kar naprej hitimo iz kraja v kraj, zraven pa si moramo zapisovati, kar smo slišali, če hočemo imeti dobro poročilo. Tako imamo zelo malo časa zase.

Barbara Ban, 7.d

- Zakaj so imeli 8. razredi prejšnja leta večdnevni izlet, zdaj pa je samo enodnevni?

Aleš Pavlenič, 8.a

- Pogrešam, da nimamo računalniškega krožka za sedmi in osmi razred. Pogrešam tudi elektro krožek, ki smo ga imeli lani, letos pa tovariša Brezovarja ni več in krožka tudi ne.

Marjan Savnik, 8.a

- Menim, da imamo premalo časa, ker se selimo iz učilnice v učilnico. Zato mislim, da bi bilo prav, če bi imeli 5 minut daljši odmore in pet minut krajši pouk.

Aleš Pavlin, 7.a

- Moti me, da se fantje nenehno tepejo med sabo in se neprestano derejo. Tovaršiški učitelji bi morali biti strožji.

Maja Prijatelj, 5.d

- Za malico bi lahko dobili bolj raznoliko hrano. Prevečkrat jemo pašteto in ribe.

Irena Auersperger, 7.a

- Pri telovadbi ne bi smeli tako pogosto igrati med dvema ognjema, rokomet ipd. Zakaj le imamo v telovadnici potem lestve, po katerih bi lahko plezali, debele blazine, na katere bi lahko skakali, debele in še in še.

Irena Zaletelj, 7.d

- Prejšnja leta smo učenci med glavnim odmorom imeli glasbo, letos je nimamo. Zakaj?

Kanita Bečirevič, 8.a

- Ni mi všeč, da ne smemo biti med glavnim odmorom v učilnici, saj je tam več miru za pogovarjanje. Marsikdo bi se rad učil ali pa kaj bral, toda učitelji nas vztrajno podijo iz razredov.

Ziva Pečavar, 7.a

- Sedaj pa glede urnika. Mislim, da imamo preveč ur dnevno (ob nekaterih dnevih).

Petra Bon, 7.c

- Moti me, da ni tušev v garderobah. Po telovadbi smo vsi prepoteni in razgreti. Pri naslednji uri smo vedno nemirni in ne sledimo pouku.

Nina Jakovljevič, 8.a

Kaj je novega pri nas?

Pri nas? Velikooo!!!

Pričetek novega šolskega leta je kot ponavadi izvabljal vzdih. Pa ne le običajnih.

Prenovljeni, svetli, dvignjeni hodniki; vse novo, novejšee!!!

Kje je knjižnica?

Nad avlo, v temnem, prašnem, hrupnem prostoru? **Nič več!** Videli ste le še prenašanje zabojev s knjigami po stopnicah. Knjige so se preselile v prenovljene prostore male zbornice in nekdanje učilnice 4.d razreda.

Skozi priprta vrata ste kukali v svetel, zračen prostor. Slišalo se je »AH in OH« in »SUPER«. Pogled na pestrost in barvitost urejenih knjig vas je vse navdušil. Sprehod med policami brez vitrin bi si lahko omislili celo v ritmu ča-ča-ča.

Odmori v čitalnici so, sodeč po obisku, pristali na top-lestevici. Tudi učnih ur v knjižnici se ne branite. Prav radi ste neposredno pri virih znanja. PSSST...

Ali ste že slišali za randi v knjižnici?

Ali ste že slišali za pogled iznad ♥ bravnja v smeri izbranca svojega srca?

In kaj si lahko izberete med novostmi na naših policah?

PRIROČNA KNJIŽNICA:

- nadaljevanje zbirke: *Pet prijateljev*
- nadaljevanje zbirke: *Kako so živeli*
- nadaljevanje zbirke: *Okno v svet*
- nova zbirka: *Skrivnostni svet neznanega*
- *Velika stara sanjska knjiga*
- *Sveto pismo za mlade*
- *Sveto pismo v podobah za mladino*
- *Enciklopedija vprašanj in odgovorov*
- *Mala šola kuhanja*
- *Vaš pes*
- *Vaša mačka*
- *W. Disney: Zgodbe za vsak dan v letu*

MLADINSKO LEPOSLOVJE

Roald Dahl: Matilda

Bogdan Novak: Bela past

Jože Snoj: Palčki so!

Feri Lainšek: Ajša Najša

Raak Schami: Dlan, polna zvezd

romani Victorie Holt

Sol in zemlja – pravljica etiopskega ljudstva

Tadens Konwicki: Kronika ljubezenskih dogodkov

Alenka Dakić,
vaša knjižničarka

ENID BLYTON

5 prijateljev na skrivnostni sledi

Julian, Anna in Dick se odločijo preživeti počitnice pri sestrični George na Kirrinovi kmetiji. Ko se pripeljejo z vlakom, jih na postaji že čaka George. V resnici ji je ime Georgina, vendar si izredno želi biti fant. Tudi oblaci in striže se tako. Ko pridejo na Kirrinovo domačijo, zagledajo novo kuharico – gospo Stick, strogo in mrkega obraza. Ko Anne, Julian in Dick izvedo, da je Georginina mama bolna, se zelo razžalostijo. Naslednjednje jutro spoznajo Edgarja, mozoljastega in porednega kuharičinega sina. Tim, njihov kuža, je v času, ko ga niso videli, zrasel in se rad spusti v spopad s psom kuharice Stick. Ker je njen pes zanemarjen, smrdi in sploh daje videz potepuškega psa, ga otroci kličejo Stinher.

Georginini materi se zdravje poslabša, zato se z možem odpelje v bolnico. Sedaj je gospa Stick popolnoma »prevzela oblast« v hišo. Otrokom je za večerjo ponujala suh kruh in marmelado. Toda vedno jim je pes Tim, ki sta se ga Stihova bala, pomagal priti do boljše večerje.

Konec teh malih pustolovščin pa je bilo, ko je gospa Stick v hišo poklicala moža. Ker

otroci niso mogli več prenašati družine Stick, so se odločili zapustiti hišo in se odpraviti z vso potrebno hrano na Kirrinov otok, ki je bil last George, vendar ga je delila s svojimi prijatelji. Ko so nekaj časa bivali na njem, so zapazili družino Stick, ki se je bila naselila v temni ječi. Otroci so sumili, da se družijo s tihotapci in so jih sklenili prestrašiti. Ponoči so odšli v temne podzemne hodnike in začeli oponašati domače živali. Odmev pa je njihove glasove pomnožil, tako da se je slišalo, kot da je v ječi ogromno domačih živali. Stickovi so obnemeli od strahu in se zaprli v eno izmed ječ. Naslednji dan so otroci videli, da so si Stickovi prilastili večji del njihove hrane in maminih stvari. Ko so se odpravili proti otoku, so hitro vzeli nakradene stvari in jih skrili v votlino, ki je bila njihov začasni dom. Ponoči sta se Julian in George odločila pogledati, kaj se dogaja zunaj. Ko tako napeto poslušata, zaslišita dekliske krike. Odhitela sta v votlino, saj sta bila prepričana, da je zakričala Anna. Toda kako sta bila presenečena, ko sta videla, da Anna sladko spi. Ugotovili so, da Stickovi niso tihotapci, pač pa ugrabitelji, ki so ugrabili Mary Jennifer Armstrong, hčerko milijonarja Harryja.

Ali so naši mladi prijatelji rešili tudi to zapleteno skrivnostno sled, si preberite v knjigi, ki vas že čaka na knjižnih policah.

Helena Jaklič, 7.a

FILMSKI IGRALCI

Kronika ljubezenskih pripetljajev

(mladinski roman)

To je posodobljena zgodba slavne Shakespeareove tragedije o Romeu in Juliji, ki pripoveduje o ljubezenskih pripetljajih Vitka in polkovnikove hčerke Aline v Vilnu (gl. mesto Litve) spomladi in poleti l. 1939. Ljubezenska pripoved se prepleta s fantastiko, spomini in sanjami. Prežeta je s silno, neubranljivo, v smrt in prek nje segajočo ljubeznijo. Po tem romanu je bil posnet film.

Dlan, polna zvezd

(dnevnik)

Junak te knjige spominja na Jadrana Krta. Star je 14 let in živi v Damasku kot pekov sin. Veseli ga pisanje in silno rad bi postal novinar, kar pa je zanj skoraj neuresničljiva želja. Je zaljubljen in s svojim pubertetniškim očesom – prav tako kot Jadrana – strogo »vrta« v učitelje in sošolce, pa tudi na starše in sosede gleda odkrito. V dnevniku pripoveduje o življenju v Damasku (gl. mesto Sirije), o šoli in ulici, o svoji ljubezni ter še o marsičem. Kot 17-letni mladenič se pridruži boju proti krivicam in nasilju oblasti, vladajočim v njegovi domovini ter postane sodelavec ilegalnega časopisa.

Katarina Klepec, 7.d

Ermin Term: Naš 6.c

Uvajamo novo rubriko o filmskih igralcih. Za prvič predstavljamo *Julio Roberts* ter *Kathleen Turner*.

Fantazija

Film Walta Disneya *Fantazija* mi ni bil najbolj všeč. Sploh nisem vedela, ali bo to risani film in če bodo v njem sploh govorili ali ne.

V filmu so nastopale še posebej za nas – starejše – dolgočasne figure in mislim, da je bil mnogim predolg.

Sicer moram priznati, da je bil film res duhovit v zvezi s figurami in glasbo, vendar bi ga morali predvajati le kako leto mlajšim učencem od nas.

Posebej 7. in 8. razredi smo na film gledali kot bolj otročjega.

Če se spomnim, kako so učenci, ki so sedeli blizu mene, zehali, se pretegovali in celo spali na stolih ter hodili ven, moram reči, da je bil film všeč le redkim gledalcem.

Če bomo letos s šolo sploh še stopili v kinodvorano, upam, da bomo gledali kak bolj zanimiv in napet film, ki bo vsem všeč.

Irena Zaletelj, 7.d

JULIA ROBERTS

je kazala znake svoje igralske nadarjenosti že v mladosti. Njena starša sta bila igralca, brat Eric pa je že od majhnega vedel, da bo igralec. Svoje nadarjenosti ni kazala na odru, ampak v vsakodnevnih situacijah – npr. med poukom. »V trenutku se je lahko zjokala, da so jo učitelji poslali domov«, pravi ena njenih dolgoletnih prijateljic.

Njena druga bivša sošolka pravi: »Če se je Julia smejala med poukom, so učitelji prenehali s predavanjem, da se je lahko izsmejala.«

Tudi ko je bila večja, je potreba za smehom ni zapustila. Na snemanju filma »Flatliners« je režiser Schumacher želel olajšati situacijo, pripovedujoč šale, vendar so zaradi Julinega smeha po parkrat ponavljali nek prizor.

Največji dokaz njene slave so spremembe na šoli »Campbell High«, katero je obiskovala Julia.

Tam je zdaj gledališka skupina, vsako leto pa dobi ena igralka nagrado, ki se imenuje »Nagrada Julia Roberts.«

Filmi: Blood Red, Mystic Pizza, Satisfaction, Pretty Woman, Jeklene magnolije, (Zlati globus, nominacija za Oscarja) Heeping with the Enemy, Flatliners.

KATHLEEN TURNER

se je rodila 19. 10. 1954 v Springfieldu, državi Missoeni. Njen oče je bil diplomat, tako da je do svojega 17. leta živela v Kanadi, Venezueli in Angliji.

Ko je bila v Londonu, je spoznala, da je rojena igralka. Po vrnitvi v ZDA se je vpisala v igralsko šolo.

Gledališko kariero je začela v New Yorku. Sodelovala je tudi v reklamnih TV-spotih.

Slavo ji je prinesel film »Lov na zeleni diamant«, v katerem je nastopila z Michaelom Douglasom. Skupaj sta igrala še v »Dragulj s Nila« in »Vojna zakoncev Rose«. Svoj glas je posodila Jessici Dalit v filmu »Kdo je potunkal Zajca Rogerja«. Za Oscarja je bila nominirana v filmu »Sue Ann se je poročila.«

Ostali filmi: »Julia in Julia«, Slučajni turist, »Zamenjava programa« in »Čast Prizzijevih«.

Njen naslov: **KATHLEEN TURNER**
c/o Olrsh Agency
222 North Canon Drv.
Beverly Hills
CA 90210, ZDA

MODA, MODA, MODA!

Kaj vse je MODA?

Pojem »moda« leksikoni s področja oblačenja opišejo takole: beseda moda je eden od najbolj pogosto uporabljenih izrazov v industriji in trgovini z oblačili. Nastala je iz latinske besede *modus* (mera, pravilo, način), iz katere se je v francoski jezikovni kulturi razvila beseda *la mode*, od tam pa se je razširila po vsem svetu.

Moda je danes izraz, s katerim označujemo običaje, navade, okus časa, z njim označujemo tisto najbolj novo (modno) in času primerno. V tem pomenu se beseda moda ne nanaša samo na obleko, na tisto, kar človek nosi na svojem telesu – lišp, modni dodatki –, ampak obsega vse, kar človek sprejema (ali odklanja) v svojem obnašanju, življenjskih običajih, nagnjenih in vrednotah, v načinih izražanja. Skratka: moda vpliva na celoten okus človeka in ga usmerja v njegovih odločitvah in izbirah, da bi bolje živel v možnostih svojega časa in okolja. Seveda pa skušata modna industrija in trgovina s človekom tudi manipulirati, skušata mu vsiliti takšne izbire, ki so njima v korist, ga usmerjati k določenim modnim težnjam in izdelkom, od katerih si obetata dobiček. Tako moda odločilno vpliva na vidno podobo ljudi s pomočjo obleke, čevljev, pričesk, kozmetike, pohištva, hiš, vse do avtomobila, če omenimo samo najbolj modni podvržene izdelke. In kateri vrsti mode ste podlegli vi, veselošolci?

(iz PILA)

Modni dodatki

Sem spadajo nakit, rokavice, rute, dežniki, klobuki, torbice, čevlji, pasovi, pentlje in okrasje iz blaga ali perja. Najstarejši in najpogostejši modni dodatek je nakit. Človek je uporabljal nakit že v prazgodovinskih dobah.

Nakit delimo na klasični nakit, ki je izdelan iz dragih kovin (platina, zlato, srebro), dragih in poldragih kovin, in na bižuterijo. **Bižuterija** (iz francoske besede *bijou* – dragulj) je ime za cenen nakit. V modo je prišel v dvajsetih letih tega stoletja. Uvedla ga je velika francoska modna kreatorka Coco Chanel. To je nakit, izdelan iz cenejših materialov, raznih zlitih in poldragih kamnov, ki pa po lepoti ne zaostaja za pravim nakitom. S tem je postal nakit dostopnejši tudi ženskam, ki niso zelo premožne. Nakit je moderen včasih bolj, včasih manj. Sedanja moda daje velik poudarek prav bižuteriji.

V zgodovini oblačenja pa se pojavljajo včasih modni dodatki, ki jih danes ne uporabljamo več. V času vladavine Ludvika XVI. sredi 18. stoletja, se pojavi *gratoir* (izg. *gratuar*) – praskalo. Ta modni dodatek je zaradi pomanjkanja higiene služil praskanju. Izdelan je bil iz slonove kosti, v velikosti pletilke in na koncu oblikovan kot roka. V tem času se pojavijo tudi sprehajalne palice, ki so skozi stoletja spreminjale svojo obliko, danes pa niso več v uporabi. Tudi sončniki in pahljače so izginili iz sedanjega modnega sveta. Vsi ostali dodatki pa z modnimi smernicami spreminjajo svojo velikost, obliko in barvo.

(iz PILA)

Kakšna oblačila bodo moderna letošnja zimo?

PREDVSEM:

- daljši puloverji in tunike;
- kratki zgornji deli;
- ravne široke hlače;
- hlačna krila;
- dolga krila;
- brezrokavniki;
- velike dolge jope;
- kratke bluzonaste oblike puloverjev.

Iz česa so sešita letošnja modna oblačila?

Predvsem iz naravnih materialov, kot so volna, mohair, mešanice z volno ipd.

Katere barve bomo izbrali?

Svetle naravne barve in temne barve rjavih in sivih tonov, belo, svetlozeleno, svetlomodro z dodatki rdeče, modro in rumeno.

Priporočljivi vzorci:

Vse možne variante kit, angleški stil, fini žakardi, dodatki vezanja, športna pletenja itd.

Nataša in
Helena, 7.c

HOP HOP

Vtisi republiških prvakov

Nekaj odličnih atletov se je poslovilo od grmske šole, nekaj pa jih še marljivo raste. Bilo je čisto na koncu prejšnjega šolskega leta, ko smo jih povprašali o vtisih z republiškega tekmovanja v atletiki. Tudi fotografirali smo jih, a so se »fotke« žal izgubile.

Gregor Rus: Najbolj sem bil zadovoljen s hrano in dvojno zmago. Nezadovoljen sem bil, ko sem prišel na stadion in videl vse garderobe zasedene. Imel sem slabe občutke, a dober rezultat.

Matej Ferlič: Najbolj všeč mi je bilo kosilo in »punce« iz Sentjerneja. Najslabša je bila konkurenca, ker je sploh nismo imeli. Najboljši občutki so prišli takoj po štafeti.

Tadej Sever: Všeč mi je bilo kosilo in dekleta. Bil sem vesel, ker sem izboljšal svoj osebni rekord.

Maja Vučkovič: Ko smo zaključili tekmovanje, smo imeli kosilo, ki mi je ugajalo. Najbolj sem bila vesela podelitve medalj, saj sem stala na najvišji stopnički.

Helena, Irena, Živa, 7.a

KOŠARKA

V četrtek, 18. oktobra 1990, je bila na naši šoli prijateljska tekma med starejšimi pionirji OŠ Grm in OŠ Katja Rupena. Grmčani smo zelo dobro začeli in ob polčasu vodili za enajst točk (35:24). V drugem delu tekme nismo igrali tako dobro kot v prvem, a vseeno dovolj dobro, da smo obdržali vodstvo in na koncu zmagali (63:59). Najboljši igralec in strelec tekme je bil Cetina (OŠ Katja Rupena), ki je dosegel kar 31 točk.

Matjaž Kuzma, 7.d

Rezultati z medšolskega tekmovanja v atletiki

– skok v daljino mlajši pionirji:

1. Grm – Gašper Janežič
2. Dolenjske Toplice
3. Brusnice

– tek 60 m najmlajše pionirke

1. Grm – Žaneta Simič
2. Dolenjske Toplice
3. Šmihel

– tek 60 m mlajše pionirke

1. Šmarjeta
2. Bršljin
3. Grm – Maša Fink

– štafeta starejši pionirji

1. Grm – Jernej Atelšek, Kristjan Turk, Tadej Bračič, Viktor Zalete

– štafeta starejše pionirke

3. Grm – Danijela Jovanovič, Romana Matekovič, Renata Derganc, Darja Šašek, Sašo Poljčič

Se še spominjate, da smo vam v zadnji Najči – lansko šolsko leto – obljubili prave U₂ poslaticice?

Če bi vam hoteli napisati vse o tej zelo znani, priljubljeni in uspešni skupini, bi porabili najmanj polovico Najče, saj je materiala na kupe.

Zato bomo v tej Najči objavili le informacijo o njihovem nastanku, v naslednji pa njihovo diskografijo. Tisti pa, ki bi radi kaj več izvedeli o skupini, vrzite liste z vprašanji v skrinjico in veseli bomo objavili odgovore.

P. S. Še preden vam začnemo razlagati, kako je U₂ nastal, vam moramo povedati še to. Najbrž ste slišali, da U₂ razpada. Pomirite se! To so le lažne govornice. U₂ je namreč zelo zaposlen s snemanjem pesmi za svoj novi album.

Torej, kako se je rodil U₂?

Mladenič – po imenu LARRY MULLEN – ki je razvijal svoj glasbeni talent v skupini ARTANE BOSY BAND, se je odločil, da sestavi svoj bend.

Na oglas so se takoj prijavili: BONO, THE EDGE, njegov brat RICHARD EVANS (z nadimkom DICK) in NEIL McCORMIK. Vendar sta NEIL in DICK kmalu odšla, namesto njiju pa je prišel ADAM CLAYTON, nekdanji član skupine MX QUAR BAND.

Prve dni se je ta nenavadna četverica pojavljala pod najrazličnejšimi imeni (HYPE, FEEDBACK,...). Končno pa se je leta 1977 našel STEVE RAPID (kasneje dizajner njihovih albumskih ovitkov), ki je predlagal ima U₂ z razlago, naj bi to pomenilo nekaj intimnega. S pomočjo šolske uprave in svojih vrstnikov so večkrat vadili v šolski telovadnici, včasih pa tudi v LARRYEVI kuhinji.

Tako je v zelo kratkem času nastalo prek štirideset pesmi. Njihova prva pesem je bila STREET MISSIONS, sledile pa so ji JACK in THE BOX, CONCENTRATION CRAMP, TREVO, IN YOUR HAND, THE POOL, THE DREAM IS OVER, CARTOON WORLS, JUDITH,...

Prvi nastopi pred publiko so se začeli v dublinskem DANDEILEN MARKETU, in to v soboto popoldne z vstopnino 50 penijev. Kasneje – po različnih padcih in ponovnih uspehih – pa so leta 1979 objavili prvo ploščo (objavljena je bila samo v Irski) z naslovom OUT OF CONTROL, sledila pa ji je še ena uspešnica, in sicer ANOTHER DAY.

Tako se je začela pot slavnih glasbenikov.

Tamara Gogič, 8.a

Lestvica vseh časov

(Tuje skladbe)

1. **BLUES BROTHERS:** DO YOU LOVE ME
2. **ROXETTE:** IT MUST HAVE BEEN LOVE
3. **ALICE COOPER:** HOUSE OF FIRE
4. **THE BEATLES:** YESTERDAY
5. **M. C. HAMMER:** U CAN'T TOUCH THIS
6. **EAGLES:** HOTEL CALIFORNIA
7. **NEW KIDS ON THE BLOCK:** STEP BY STEP
8. **ALANAH MYLES:** BLACK VELVET
9. **JON BON JOVI:** BLAZE OF GLORY
10. **SINEAD O'CONNOR:** NOTHING COMPARES 2U
11. **MILI VANILI:** GIRL I'M GONNA MISS YOU
12. **BILLY OCEAN:** GET OUT OF MY DREAMS, GET IN TO MY CAR
13. **TINA TURNER:** THE BEST
14. **MADONNA:** HANKY PANKY
15. **CHARLES D. LEWIS:** SOCA DANCE
16. **NEW KIDS ON THE BLOCK:** TONIGHT
17. **BON JOVI:** BORN TO BE MY BABY
18. **DIRE STRAITS:** WHY WORRY
19. **EROS RAMAZZOTTI:** SE BASTASE UNA CANZONA
20. **STEVE MILLER BAND:** THE JOKER

ANEKDOTE

Pri uri biologije je tovarišica vprašala učenca, kaj je živčni zlom.
 - Živčni zlom je, ko moja mama pride z govorilnih ur, ji je odgovoril.
 Ivana Lučev, 7.a

Vprašala sem brata, če ve, kaj pomeni I don't know.

- Ne vem, mi je odgovoril.
- Kako veš, sem ti že kdaj povedala?
- Pa saj ne vem!

Helena Lajšič, 7.c

Pri biologiji je bil Vinko vprašan, katere poškodbe kosti poznamo.

- Izpah, zvin, zlom, smo mu prišepetovali.
- Izpadek, je izjavil Vinko, ki ni dobro slišal prišepetanih besed.

Mateja Pucelj, 7.c

Moja sošolka je bila v 6. razredu vprašana zemljepis. Tovarišica ji je rekla, naj poišče Novo mesto. Sošolka se je postavila k zemljevidu in prst usmerila proti Črni gori. Po razredu se je razlegel smeh.

Nina Peterca, 7.a

Tov. Šulnova je z vso vnemo učila 1.a pozdravljanja. Trkala je in prihajala v razred, dokler nismo gladko znali reči: »Zdravo«. Vrata so se odprla, stali smo kot vojaki in pozdravili - dežurnega učenca.
 Asja Zugelj, 7.a

Pri uri matematike smo tovarišici vračali podpisane preizkuse. Nismo nosili po vrsti, ampak vsi vprek. Ko je bilo tovarišici že dovolj, je vsa jezna kriknila: »Saj nisem džuboks, da bi vame vrgli žeton, jaz bi vam pa postregla.«

Tina Žalec, 7.a

Ko smo v 5. razredu pri SD obravnavali snov, je tovarišica kar naenkrat zagledala, da ima raztrgane nogavice. Dvignila je krilo in rekla: »Joj, učenci, veste, kako so bile te nogavice drage. Tako so drage, a slabe kvalitete.«

Tina Šetiña, 7.a

MALI OGLASI

Potrebujem telesnega stražarja za selitev po učilnicah.

Šifra: Že nekajkrat so me pomendrali Rabim samolepilni trak, ki se tudi s slino ne odlepi.

Šifra: Pri glasbi ne morem nikoli utihniti Zbiram prostovoljne prispevke.

Šifra: Nimam za vpisnino v knjižnico Nabavljam naglušnike.

Šifra: Učitelji pri pouku preveč vpijejo Kupujem posest v šolski omari.

Šifra: Tam imam mir pred učitelji Iščem nekoga, ki bi mi zlomil desno roko.

Šifra: Pri pouku preveč pišemo Kupujem kalorifer.

Šifra: Pri telovađbi me zebe Potrebujem nekoga z zelo dobrim spominom in starega okoli 500 let.

Šifra: Ničesar ne vem o književnikih Irena in Živa, 7.a

V prvem razredu pri matematiki je tovarišica mirila Miho, naj neha klepetati. Miha ni in ni nehal. Še enkrat ga je opozorila, a ker še ni nehal, mu je vrgla v glavo kredo. Miha se je sklonil in kreda je zadela Klemena. Vsi smo planili v smeh, tovarišica pa je bila kot kislá kumara.
 Boštjan Piletič, 7.a

Pri uri zgodovine je nekdo rignil, da se je šola zatresla, tovarišica pa: »Na zdravje prascem! Mi pa v smeh.
 Ivana Lučev, 7.a

Pri uri biologije je tovarišica vprašala Marka, s čim se mažejo kosti. Marko je vesel rekel: »S kremo!«
 Jasna Premelč, 7.c

Bilo je v sedmem razredu pri tehniki. Tabla ni bila pobrisana, tovariš je poklical reditelja. Ta dva pa sta počasi, leno vstala. Tovariš je rekel: Zakaj sta tako počasna kot polha, a je treba lešnike metati?«

Pri zgodovinskem krožku so fantje gledali revijo Vroči Kaj. Časopis je bil pod klopio in fantje so se smejali kot neumni. Nato pa je tovarišica rekla: »Sašo, prinesi tisto, kar imate pod klopio, da se bomo še mi smejali.« Sašo je ves rdeč prinesel časopis. Tovarišica je videla na naslovnici napis in že je vedela, kaj je bilo smešno. Začeli smo se pogovarjati o tem in skupaj smo se smejali.
 Mateja Mihelin, 7.a

Uredniki rubrik:

NINA JAKOVLJEVIČ (vesti), NADJA BUKOVEC (intervjuji), IVANA LUČEV (ankete), TINA POPADIČ (pogumno pero), TAMARA GOGIČ (do-re-mi), MATJAZ KUZMA (hop-hop), KATARINA KLEPEC (s knjižnih polic), IRENA AUERSPERGER (hi-hi-hi), JOŽICA ŠINKOVEC (pritožna knjiga)

Mentorica glasila: MARJANA ŠTERN

Grafično oblikovanje: KLEMEN DVORNIK, MANCA GUŠTIN, ALEŠ PLANTAN, JERNEJ CIMPERMAN, BOŠTJAN JAPELJ, MIHAELA NOVAK, BRANKO ŠUSTER

Fotografije: KLEMEN DVORNIK
 Tisk: TISKARNA NOVO MESTO

Glavna urednica: TAMARA GOGIČ
 Odgovorna urednica: TINA POPADIČ

Število izvodov: 750
 Cena: 5 din